

List

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

LETO XVI

ŠT. 9

30. SEPTEMBER 2009

1,60 EUR

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Knjižnica Velenje
Titov trg 05
3320 Velenje

Poština
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

NAGRADNO VPRAŠANJE:
Kaj / kje je to?
Podrobnosti na strani 3.

**Ob prazniku mesta Šoštanj
čestitamo občankam in občanom.
Skupaj za svetlo prihodnost!**

Skupina **hse**

Energično kroženje pozitivne energije!

V Šoštanju se pretakajo različne energije. Električna, poslovna, osebna. Z energičnim pristopom se širijo možnosti in odpirajo priložnosti.

Ob občinskem prazniku vam želimo: Učinkovito porabo lastne energije še naprej!

hse Moč energije

**Revija za kulturna in
druga vprašanja občine
Šoštanj in širše.**

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko
Menih, župan.

Fotografija na naslovnici

Dejan Tonkli

Uredila

Milojka Komprej

Lektoriranje

Jožica Andrejc
(za razpise in objave odgovarja
naročnik)

Oblikovanje

Tomaž Smolčnik

Tisk

Eurograf d.o.o.

Natiskano

900 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da
prispevke za LIST št. 10 (oktober
2009), pošljejo najkasneje do 15.
oktobra 2009.

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Intervju meseca: **Darko Menih** foto: D.T.

Pozdrav s Triglava od Dorija Pečovnika.
foto: Jože Miklavc

NAGRADNO VPRAŠANJE: POZNAMO SVOJ KRAJ?

Rešitev nagrajnega vprašanja iz številke 08/2009. Na nagrajno vprašanje je prispel en pravilen odgovor. Priznamo, malo težji zalogaj smo vam privoščili. A motiv je prelep, priznajte. Videti ga je mogoče v hodniku stavbe na Primorski 1. Gre za vitražo, o kateri bi vedeli več povedati lastniki. Vemo pa, da je bila hiša v tej obliki zgrajena na prehodu iz 19. na 20. stoletje, postavil jo je Hans Woschnagg. Smatramo, da je tudi vitraža stara toliko ali pa kaj manj. Skratka. Na zastavljeno vprašanje je pravilno odgovoril **Danilo Čebul, Prešernov trg 4, Šoštanj**. Prosimo, da se oglasi na **sedežu Zavoda za kulturo Šoštanj, Trg svobode 12, III. nadstropje**, kjer ga čaka lepa nagrada.

In še namig za pravilno rešitev motiva naslovnice št 9. Prelistajte List! Odgovore pošljite do 15. 9. 2009 na naslov: **Zavod za kulturo Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj**. Izžrebanega čaka lepa nagrada.

VSEBINA

4	Uvidnik	24	Podobe kulture
5	Naša občina	27	Zapisani (v) glasbi
10	Gospodarstvo	28	Zanimivi poklici in ljudje
11	Naša zgodovina	29	Dogodki in ljudje
12	Dobro je vedeti	33	Mladi v društvih
14	Šolski list	35	Šport
16	Cerkev	39	Zgodba
17	Na sončni strani Alp	42	Križanka
18	Intervju	44	Fotografija meseca
22	Sredina vabi		

Priznanja vzpodbujeajo

piše: Roman Kavšak

Življenjska načela

*Boljši je konec reči ko njen začetek,
boljša je potrpežljivost kot domišljavost.
Ne prenašli se v svojem duhu k nevolji,
ker nevolja počiva v prsih bedakov.
Ne govori: kako to, da so bili prejšnji časi boljši od teh,
ker tega ne vprašuješ iz modrosti.
Dobra je modrost z dediščino, in je prednost za te,
ki gledajo sonce:
zakaj senco daje modrost in senco daje denar,
toda prednost ima znanje: modrost daje življenje temu, kdor jo ima.*

(Pridigar, 7, 8-12)

V veliko zadovoljstvo mi je, da lahko spregovorim v reviji List Občine Šoštanj, v imenu komisije za priznanja, ki ji predsedujem. 30. septembra bomo praznovali svoj praznik, praznik Občine Šoštanj. Komisija za priznanja je tokrat zelo počaščena, kajti letos smo Svetu Občine Šoštanj predlagali v potrditev dva častna občana, dve priznanji in sedem plaket. Še posebej smo ponosni, ker je to praznik nas občanov. Dobro vemo, da je v občini sodelovanje in povezovanje zelo pomembno. Pri tem pa so najpomembnejši dejavniki ljudje, ki to razumejo, ki imajo za to voljo in znanje. Ne dvomim, da se bomo na občinskem prazniku zbrali ljudje, ki znamo spoštovati človekove vrednote. Prav gotovo komisija za priznanje v praksi priznava človeka, ki je svoje sposobnosti in talente razvil v dobro nas vseh. Komisijo veseli, da je sodelovanje med občani in Občino Šoštanj dobro in dinamično. Med drugim je dobro sodelovanje pomembno tudi med ljudmi pri njihovih izzivih, da so lahko opaženi pri svojem delu. To prav gotovo poglobi medsebojne odnose.

Častni občan, priznanje in plakete Občine Šoštanj so najvišja priznanja občine. Treba je omeniti, da priznanja podeljujemo občanom, posameznikom, podjetjem, društvom itd. Seveda komisija samo predlaga občinskemu svetu nagrajence, saj je le-ta najvišji organ za odločanje. Predlagatelji so lahko občani, politične stranke, društva, krajevne skupnosti itd. Letos imamo dva častna občana, in sicer: **dr. Uroš Rotnik** in **Jože Svetina**, dve priznanji: **Danilo Čebul ml.** in **Namiznoteniški klub Spin Šoštanj**, ter sedem plaket: **Franc Štehar**, **Viktor Drev**, **Majda Menih**, **Jure Hrastnik**, **Peter Rezman**, **Irena Verdnik** ter **Košarkaški klub Elektra Šoštanj**. Vsi so spoštovanja vredni in cenjeni med krajani Občine Šoštanj. Želim, da bi še naprej dajali nam občanom dober vzgled in da bi marsikdo od občanov našel v njih svoj potencialni vzor. Menim, da priznanja nagrajence dodatno potrjujejo, da so na pravi poti. Letos smo v komisiji soglasno sprejeli vse predloge, kar pomeni, da zelo dobro sodelujemo, čeprav smo iz različnih krogov.

Nismo čutili pritiskov. Prav je, da omenim tudi ostale člane v komisiji in se jim še enkrat zahvalim za zaupanje: **Helena Tajnik**, **Nataša Verdenik**, **Drago Kotnik**, **Anton Berložnik**, **Marko Ojsteršek** in **Branko Valič**.

Meni je v čast, da se s tem delom uspešno vključujem v delo občanov. Predsedovanje komisiji za priznanje mi obenem tudi daje priložnost za utrditev prepoznavnosti v Občini Šoštanj. Občani moramo delovati kot družina. Zakaj? S tem dokazujemo svojo prepoznavnost, ugled in razvoj Občine Šoštanj. Kajti vsi občani smo dolžni delovati odgovorno, deliti uspehe in poraze.

Čestitam nagrajencem, ki s svojim življenjem in delom dokazujejo, da je lahko prav vsak izmed nas uspešen na svojem področju, če je delu predan z dušo in telesom. Lepo je biti opažen in lepo je nekoga opaziti.

Naša občina

ČASTNA OBČANA STA DVA

Svečana seja Sveta Občine Šoštanj s podelitvijo imenovanj, priznanj in plaket je potekala ravno na dan izida časopisa 30. septembra. V programu so bralno in vizualno predstavili knjigo dr. Toneta Ravnikarja Pozdrav iz Šoštanja, zbrane je nagovoril župan Občine Šoštanj in poslanec v DZ RS Darko Menih, svečanost pa je v glavnem namenjena podelitvi občinskih nagrad ob prazniku občine.

Letošnji OBČINSKI nagrajenci:

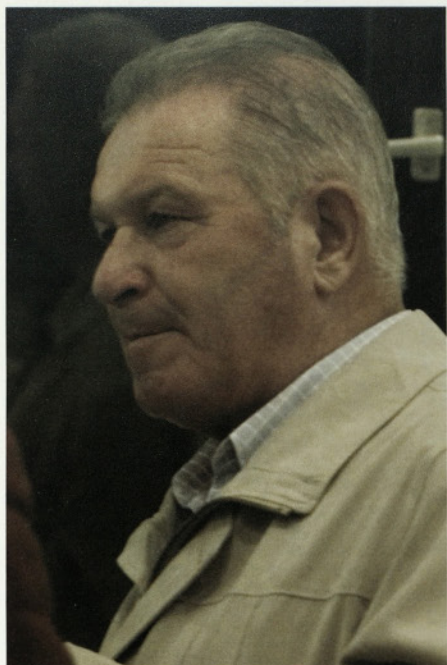

Dr. Uroš Rotnik / foto: D.T.

Priznanje častni občan Občine Šoštanj je prejel **dr. Uroš Rotnik**, Florjan 251, Šoštanj, predlagatelj Krajevna skupnost Ravne. V obrazložitvi je predlagatelj zapisal: *Uroš Rotnik je izjemen strokovnjak, manager in družbeno politično aktiven občan. Pri regijsko izjemno pomembnem projektu BloK 6.*

TEŠ je zastavil svoje znanje, osebni ugled

in managerske sposobnosti. Znotraj SAŠA regije uveljavlja interese Šaleške doline v tretji razvojni osi, ima izreden posluh za lokalno skupnost in preko TEŠ skrbi za enakomeren razvoj preko sredstev za degradacijo okolja.

Jože Svetina / foto: arhiv

Ravno tako je prejel priznanje častni občan Občine Šoštanj **Jože Svetina**, Zavodnje 18 a, Šoštanj, predlagatelj OO SD Šoštanj. V obrazložitvi so med drugim zapisali: *Jože Svetina se je zaposlil v Zavodnjah kot vodja podružnične šole leta 1963. V vaški idili je neutrudno slikal in v kraju organiziral Malo Napotnikovo kolonijo, ki teče še zdaj. Svojo prvo razstavo je imel leta 1967 v Velenju od takrat dalje je*

imel preko 160 samostojnih razstav in seveda ogromno skupinskih. Njegova dela so prisotna po svetu, prejela sta jih tudi predsednik ZDA Bill Clinton in George Bush...Je prejemnik številnih priznanj in je ponesel ime Šoštanja daleč naokrog.

Priznanje Občine Šoštanj sta prejela:

Danilo Čebul ml., Prešernov trg 4, Šoštanj, predlagatelj Turistično olepševalno društvo Šoštanj, in

Namiznoteniški klub Spin, predlagatelji so bili občani Šoštanja.

Danilo Čebul je bil pri rušitvi tovarne usnja Šoštanj eden od prvih iniciatorjev za ohranitev strojev, oziroma eksponatov za muzej usnjarstva v Šoštanju. Bil je tudi pobudnik za ustanovitev iniciativnega odbora za ustanovitev muzeja usnjarstva v Šoštanju. S svojim delom je uspel rešiti ogromno bogastvo kulturne in tehnične dediščine, ki bo sedaj ob odprtju muzeja na ogled javnosti. Danilo Čebul tudi sicer deluje na več humanih področjih, je pa tudi restavrador in zbiratelj.

SPIN, namizno teniški klub si je zaslužil priznanje glede nasledečo utemeljitev: Vodstvo kluba je leta 1997 ob ustanovitvi prevzel Anton Leber, članstvo pa je iz leta v leto naraščalo. V NTK SPIN so aktivno vključeni mladi, invalidi in veterani. Člani NTK Spin se udeležujejo in organizirajo mednarodna in regionalna tekmovanja in s tem promovirajo šport in Šoštanj. Tudi Jolanda Belavič, naša olimpijka (Peking 2008) izhaja iz tega kluba.

Dobitnikov plakete je bilo več. Prejeli so jo:

Franc Štehnar, Gaberke 271, Šoštanj, predlagatelj Kulturnica Gaberke;

Viktor Drev, Topolšica 118, Topolšica, predlagatelj Balinarski klub Topolšica;

Majda Menih, Topolšica 50 c, Topolšica, predlagatelj Turistično društvo Topolšica;

Jure Hrastnik, Lokovica 102, predlagatelj Krajevna skupnost Lokovica;

Peter Rezman, Plešivec 46, Šoštanj, predlagatelj KS Šoštanj;

Irena Verdnik, Šlandrova pot 1, predlagatelj OONSi, Šoštanj;

Košarkaški klub Elektra Šoštanj, Kajuhova 8, Šoštanj, predlagatelj Krajevna skupnost Šoštanj.

Predlogov za občinske nagrade je bilo tudi letos več. Komisija za priznanja je predloge skupaj z utemeljitvijo posredovala svetnikom Občine Šoštanj, ki so na svoji **26. redni seji 14. 9. 2009** potrdili prej navedene. Vsem nagrajencem čestitamo.

OBČINA ŠOŠTANJ

UPRAVA

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, tel.: 03 89 84 300, fax: 03 89 84 333

Področje za gospodarstvo okolje in prostor

Končno poročilo Javnega razpisa za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem v Občini Šoštanj v letu 2009

V mesecu marcu 2009 je bil v reviji List št. 3, objavljen javni razpis za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem, ki je bil odprt vse do 15.04.2009. Prijavili so se lahko vsi občani, ki so izpolnjevali v razpisu predpisane pogoje, tako tisti, ki želijo stanovanje v najem oz. tisti, ki želijo obstoječe najemno stanovanje zamenjati. Do predvidenega roka je za dodelitev neprofitnega stanovanja, oziroma za menjavo stanovanja zaprosilo skupno 55 prosilcev.

Pri pregledu, proučitvi prispelih vlog in na osnovi točkovanja, ki ga je izvedla komisija imenovana s strani župana Občine Šoštanj, je bila izoblikovana prednostna lista »A« in prednostna lista »B«.

- Na listo A so uvrščeni tisti prosilci, katerih dohodki njihovih gospodinjstev v letu 2008 na člana ne presegajo v razpisu navedenih dohodkov. Ugotovljeno je bilo, da je teh prosilcev 40. Od tega je:
 - Na listi »A - najem« je 40 prošnikov, ki podajajo vlogo za dodelitev stanovanja v najem;
 - Na listi »A - menjava« je 12 prošnikov, ki podajajo vlogo za zamenjavo stanovanja
- Na listi B pa so uvrščeni tisti prosilci, katerih dohodki njihovih gospodinjstev na člana v letu 2008 presegajo v razpisu navedene dohodke. Takšna prosilca sta dva (2).
 - Na listi »B« sta 2 prošnika, ki podajata vlogo za dodelitev stanovanja v najem.
- Vlagatelj, kateremu vloga je bila zavržena, ker ni izpolnjeval v razpisu predpisanih pogojev je 1 (eden).

Komisija imenovana s strani župana je skladno s splošnimi določbami razpisa in Pravilnika za dodeljevanje neprofitnih stanovanj v najem vse vloge pregledala in točkovala ter izoblikovala prednostne liste, ki so v nadaljevanju ter lestvico tistih, ki pogoje razpisa niso izpolnjevali.

Na osnovi izoblikovane prednostne liste so bile izdane odločbe vsem vlagateljem o doseženem številu točk, na katere pa je imel vsak vlagatelj možnost pritožbe.

PREDNOSTNA LISTA »A« za NAJEM STANOVANJ

Z. št.	IME	PRIIMEK	Št. točk
1	Sanela	MODRIČ	495
2	Bojana	SKORNŠEK	490
3	Franjo	MAŠEK	470
4	Miran	GUNZEK	435
5	Zvonko	LEDINEK	410
6	Leonida	KORENAK	410
7	Melita	MEŠL	410
8	Anita	ŠTIH	410
9	Stanislav	KAC	400
10	Ivka	BARUKČIČ	390
11	Polonca	KUKIČ	370
12	Vita	PUNGARTNIK	370
13	Gizela	LASLO	360
14	Arsen	GASHI	350
15	Osman	OSMIČ	340
16	Zahida	DURUT	340
17	Fehreta	PAJIČ	340
18	Leopold	KOČEVAR	320
19	Suzana	RADULOVIC	300
20	Elvisa	DELIČ	300
21	Marija	ROPOTAR	300
22	Enisa	PALOŠ	290
23	Adisa	PALOŠ	290
24	Vojko	SRNOVRŠNIK	280
25	Osman	DEDIČ	280
26	Darja	BARUKČIČ	280
27	Robert	KRŽIČ	270
28	Gzim	AVDIJA	260
29	Milorad	ILIČ	250
30	Petra	FERENČAK	250
31	Adis	SULJKANOVIČ	250
32	Arben	GASHI	240
33	Daliborka	VLADUŠIČ	240
34	Nina	NAPOTNIK	230
35	Saša	PRAZNIK	230
36	Jasmina	MAHMUTBEGOVIČ	230
37	Nešad	JAHIČ	220
38	Nina	ZAGORIČNIK	200
39	Adel	DEDIČ	200
40	Vesna	KASUMOVIC	190

PREDNOSTNA LISTA »B« za NAJEM STANOVANJ

Zap. št.	Ime	PRIIMEK	Št. točk
1	Mirko	GORŠEK	300
2	Matjaž	RAMŠAK	290

PREDNOSTNA LISTA »A« za MENJAVO STANOVANJ

Zap. št.	Ime	PRIIMEK	Št. točk
1	Andrejka	OVČJAK	410
2	Suzana	JURKO	380
3	Ivanka	LAMPRET	310
4	Marija	KUGONIČ	310
5	Valfrida	OVČJAK	280
6	Sonja	URBANC	280
7	Lidija	DESTOVNIK	240
8	Suzana	JAVORNIK	230
9	Mateja	ŽNIDAR	220
10	Sabina	AVDIČ	220
11	Terezija	LESNIK	220
12	Ranko	RADULOVIC	160

Vloge ki se zavrnejo :

- Vinko Štabuc

Pripravil: Andrej VOLK, dipl. upr. org.

Umetniško ustvarjanje otrok

Otroci Vrtca Šoštanj so v četrtek, 10. septembra 2009, ustvarjali ob bivši osnovni šoli Bibe Rōcka v Šoštanju. Sodelovalo je več kot 120 otrok, ki so z risbo kazali svoj pogled na eko vrtec in zdravo prehrano. Ravnateljica vrtca, Milena Brusnjak, je skupaj z vzgojiteljicami ves čas bodrila otroke. Malčki so s kredami so risali na asfalt, njihovi izdelki so nas zato razveseljevali žal le do prvega dežja...

Otroci. / foto: arhiv občine

Urejanje občine

Med šolskimi počitnicami so področje občine Šoštanj urejali dijaki in študenti. Skupno so našo občino urejali 103 dijaki in študenti. Na občini ocenjujejo da je tak način sodelovanja in pomoči drug drugemu - dober.

Dijaki na počitniškem delu.
foto: arhiv občine Šoštanj

OBČINA ŠOŠTANJ
ŽUPAN

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski sklad za regionalni razvoj

Muzej odprt v drugi polovici oktobra

Operacija: Revitalizacija zgodovinskega središča Šoštanj – Muzej usnjarstva I. faza

Občina Šoštanj je v četrtek, 17. septembra 2009 ob 12. uri organizirala tiskovno konferenco o izvajanju operacije Revitalizacija zgodovinskega središča Šoštanj – Muzej usnjarstva I. faza. Namen dobro obiskane konference, ki so se udeležili predstavniki zainteresiranih javnosti (novinarji, člani iniciativnega odbora za ohranitev kulturne dediščine TUŠ, predstavniki lokalne skupnosti in gospodarstva, direktorji javnih zavodov in muzejev, direktorica SA-ŠA ORA) je bil predstaviti potek izvajanja

gradnje I. faze muzeja usnjarstva ter doseganje pogodbenih ciljev. Župan občine Šoštanj Darko Menih, ki je vodil tiskovno konferenco, je uvodoma poudaril, da je pomembna dolžnost občine, da neguje in ohranja bogato dediščino prihodnjim generacijam ter da prepozna njen pomen.

Občina Šoštanj bo do 30. septembra 2009 izpolnila merljive cilje iz pogodbe, ki jo je septembra 2007 podpisala s Službo vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko in na podlagi katere je Občina prejela 513.943,00 EUR sofinancerskih sredstev. Občina Šoštanj se je s pogodbo zavezala, da bo do 30. septembra letos v muzeju usnjarstva ustvarila štiri nova delovna mesta ter prenovila in sanirala degradirano stavbno območje

bivše TUŠ v velikosti okoli 1370 m². Po končani predstavitvi dosedanjih rezultatov je župan goste povabil na ogled stavb A in C bivše Tovarne usnja, kjer teče opremljanje prostorov z muzejskimi zbirkami in avdio video opremo. **Slovesna otvoritev I. faze muzeja bo predvidoma v drugi polovici oktobra letos.**

Alenka Verbič,
Višja svetovalka za
družbene dejavnosti

Z novinarske. / foto: Dejan Tonkli

Muzej odprt v oktobru

Svečana otvoritev bo 20. oktobra 2009. Do takrat bo muzej pripravljen, da se odpre javnosti in pokaže obiskovalcem bogato usnjarsko dediščino. Muzej bo odprt za javnost **vsak dan razen ponedeljka, od 10.00 - 18.00**. Štiri delovna mesta, ki so v načrtu so seveda že »pokrita.« Kustos Muzeja bo **Miran Aplinec, prof.** V Muzeju usnjarstva Slovenije bosta zaposleni še dve vodički. Po besedah Damjana Kljajiča direktorja Muzeja Velenje, ki je vzel Muzej usnjarstva Slovenije pod svoje upravljanje, se odprtja tega pomembnega objekta izredno veselijo. Nanj se dobro pripravljajo, saj računajo da bo dobro obiskan. Muzej usnjarstva Slovenije ni le pridobitev za lokalno skupnost, temveč gre za širitev strokovnih in zgodovinskih vsebin velenjskega muzeja.

Slika muzeja. / foto: Dejan Tonkli

Predstavitev občine Šoštanj na Obrtnem sejmu v Celju

Občina Šoštanj se je tudi letos predstavila na mednarodnem obrtnem sejmu v Celju, ki je potekal od 09.09.2009 do 16.09.2009. Predstavljena je bila skupaj z vsemi ostalimi občinami savinjsko šaleške regije, poudarek je bil na turistični ponudbi.

Tina Videmšek, referentka za družbene dejavnosti na Občini Šoštanj, je predstavljala turistično ponudbo naše občine, največ zanimanja je bilo za Muzej usnjarstva Slovenije, ki bo začel delovati 30. septembra 2009, za obiskovalce bo odprt predvidoma v drugi polovici oktobra. Številni obiskovalci stojnice so lahko degustirali staro usnjarsko malico, domače klobase in domač kruh.

Na sejmu. / foto: arhiv občine Šoštanj

Konja sta na stebrih

V preteklem tednu, v torek 15. septembra 2009, je v Šoštanju prišlo do dogodka, ki ni bil del niza prireditev v napovedniku kulturnih prireditev, organiziranih v počastitev občinskega praznika. Dogodek spada v sklop priprav za otvoritev Muzeja usnjarstva na Slovenskem v Šoštanju v mesecu oktobru.

Na stebra ob vhodu v Muzej usnjarstva sta bila postavljena konja, ki sta nekaj krasila bivši industrijski vhod v tovarno. Konja na obeh stebrih sta delo akademskega kiparja Ivana Napotnika. Izdelana sta bila v tridesetih letih 20. stoletja. Fizična postavitev kipov na pravokotna stebra seveda sama po sebi ne predstavlja nekega hudo zapletenega dejanja, čeprav

je bila tudi ta odvisna od iznajdljivosti postavljalcev. Idejo za postavitev konjev je že pred časom dal član in gonilna sila iniciativnega odbora za ustanovitev muzeja, Danilo Čebul. Kipa konjev je velikodušno odstopil Ratko Stevančević, obnovil ju je kipar Franc Ravnjak, postavitev pa je tehnično omogočil in izvedel Andrej Ovčjak. Temu simbolnemu dogodku so kulturni pridih vsekakor dajati požrtvovalni prisotni, med njimi tudi poslanec v državnem zboru in župan Darko Menih, predstavniki Občine Šoštanj, Muzeja Velenje, Zavoda za kulturo in nekaterih društev.

Miran Aplinc

KAKO V ŠOLO?

Seveda se bodo tudi letos v(n)aši otroci v osnovno šolo vozili. Varno predvsem. Občina Šoštanj je izvedla javni razpis za osnovnošolske prevoze. Za 16 relacij, je predvidenih 8 prevoznikov (Izletnik, d. d., Roman Strehar, s. p., Rudolf Vrčkovnik, s. p., Jože Prosenjak, s. p., Jožef Mazej, s. p., Edi Ovčjak, s. p., Ruta, d. o. o., Malten, d. o. o.). Ocenjena vrednost javnega naročila je 1.800.000,00 EUR za štiri leta. Glede na lansko leto se je cena šolskih prevozov v povprečju povišala za 8,68%. V proračunu za 2009 za šolske prevoze 415.700,00 EUR. Število vozačev OŠ Šoštanj več kot 50% osnovnošolcev, 421 brez prvošolčkov. Število dnevniških kilometrov osnovnošolskih prevozov 580 km (polni avtobusi). V občini Šoštanj je zelo razvejan sistem šolskih prog, proge so kategorizirane: kot zelo zahtevne (Bele Vode, Lom), zahtevne (Bele Vode Grebenšek, Ravne, Zgornje Ravne, podružnična šola Ravne, Grmov vrh, Velunja, Zavodnje, Pristava, Skorno vrh, Lokovica nad graščino, relacija za Center za vzgojo, izobraževanje, usposabljanje). Lahkih prog ni.

Na zahtevo šole morajo biti vsi šolski avtobusi do 7:00 ure v šoli zaradi aktivnosti pred poukom.

Obvestilo o popolni zapori ceste

Obveščamo Vas, da se v petek, 25.09.2009, prične popolna zapora državne ceste skozi mesto Šoštanj, in sicer bo za promet popolnoma zaprta Koroška cesta od Osnovne šole Šoštanj pa vse do odcepa za center Šoštanja (preko železnice do mostu čez reko Pako). Dela bodo predvidoma končana v torek, 20.10.2009. Obvoz bo urejen.

Stanovalci in ostali uporabniki na območju rekonstrukcije ceste bodo imeli možnost dostopa do parkirnih mest, razen v času asfaltiranja. Obvestilo o natančnem datumu asfaltiranja bo javnosti posredovano naknadno.

Za vse dodatne informacije se prosim obrnite na izvajalca del, podjetje AGM Nemec, d. o. o., tel: 03 / 56 48 043, gsm: 041 625 913, e-pošta: agm.nemec@netsi.net.

Konja je bilo iznajdljivo prenesti. / foto: Dejan Tonklj

Premogovnik Velenje je družba s skoraj 134-letno preteklostjo, s trdno sedanjostjo, z energično usmeritvijo v prihodnost.

Pomen Premogovnika Velenje se ne meri samo z zadovoljevanjem potrebe družbe po energiji, temveč tudi z vplivi, ki jih ima premogovniška dejavnost na okolje in z odnosom do okolja in do prebivalcev Šaleške doline.

Izgradnja bloka 6 TE Šoštanj je zgodovinski dogodek za celotno slovensko energetiko, ne le za Šaleško dolino. Modernizacija termoelektrarne prinaša v Šaleško dolino dobro izhodišče za nadaljnjih 50 let razvoja in rasti.

Ustvarjajmo nove energije skupaj!

Prebivalkam in prebivalcem občine Šoštanj
čestitamo ob občinskem prazniku!

Gospodarstvo in kmetijstvo

Podeželje in mesto z roko v roki

Celodnevno dogajanje je v Škale privabilo številne obiskovalce. V sodelovanju Govedorejskega društva šaleške doline, Kmetijske zadruge Šaleška dolina Šoštanj in Celjske izpostave Kmetijsko-gozdarskega

Predsednik organizacijskega odbora in direktor zadruge Ivan Drev.

zavoda so v Škalah pri Konjeniškem klubu v soboto, **12. septembra**, organizirali prireditev Podeželje in mesto z roko v roki. Pri pridobivanju evropskih sredstev za projekt je sodelovalo še društvo LAS Šaleške doline.

Ob glasbeni spremljavi šoštanjske godbe na pihala Zarja so na razstavnih prostor najprej prihajali člani šaleške konjenice, za konji pa so prišle na vrsto krave. Lastniki so jih na prostor pod šotorom vodili po posameznih kategorijah. Tako gledalci na tribunah kot člani ocenjevalne komisije so imeli priložnost, da si krave dobro ogledajo, čeprav so se zlasti mlajše živali zaradi hrupa, ki ga niso vajene, nekoliko upirale pravilno korakati in pozirati pred tolikšnim občinstvom.

29 šaleških rejcev je postavilo na ogled in oceno 76 živali črno bele in rjave pasme. Videti pa je bilo tudi nekaj glav slovenske cikaste govede, ki jo je razstavil lastnik iz Lokovice in ki je s svojim prikupnim izgledom zbudila posebno zanimanje. Predstavljene so bile krave z izjemno življenjsko prirejo preko 100.000 litrov mleka. Po vsakokratnem obhodu živali posamezne kategorije, je strokovni ocenjevalec razdelil prva tri mesta in svojo oceno tudi utemeljil z razlago glede na zunanji izgled živali. Gledalci so na posebnih kuponih lahko glasovali za »mis razstave« in tako sodelovali v nagradnem žrebanju za letovanje v toplicah.

Kot je bilo razbrati iz komentarjev strokovnih ocenjevalcev, lahko naše krave postavimo ob bok tistim, iz drugih razvitih živilnorskih držav. Kar nekaj prvih mest pa so osvojile živali rejcev iz šoštanjske občine.

»Po šestih letih nam je zopet uspelo pripraviti živilnorsko razstavo. Veliko število sodelujočih potrjuje izredno pripravljenost in naklonjenost rejcev za sodelovanje na razstavi,« je dejal predsednik pripravljalnega odbora in direktor KZ Šaleška dolina **Ivan Drev**. »Za naše rejce pa je pomemben tudi human odnos do reje živali, ki je osnova za proizvodnjo zdravega mleka in mesa ter garancija stalne kakovosti proizvodov za slovenskega porabnika,« je še poudaril Drev.

Zanimivi so bili tudi spremljevalni dogodki, kot je tekmovanje v molži »fantomske« krave. Za mlajše so bili posebno privlačni mini poniji in

Živali so se tudi nekoliko upirale.

Sodelovali so tudi otroci.

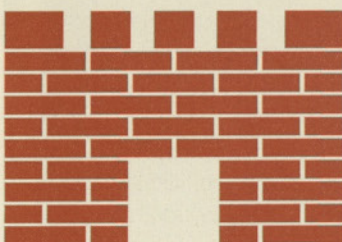
koze. Dogajanje pa je še popestrilo petje petelina, ki ga je s skupino kokoši predstavilo društvo rejcev štajerskih kokoši.

Vabile so sladke dobrote članic Društva kmečkih žena, naučiti pa se je

bilo mogoče izdelati cvetje iz papirja. Prav tako zanimiv je bil prikaz starih obrti in pokušina mlečnih in mesnih izdelkov slovenskih proizvajalcev pod geslom »Kupujmo domače, jejmo slovensko in kakovostno«.

Iz šoštanjske osnovne šole si je prireditev organizirano ogledalo več razredov učencev. Najprej so si ogledali obširno razstavo likovnih in literarnih del. Nekateri od njih so namreč sodelovali tudi v literarnem in likovnem natečaju na temo domačih živali, ki so ga v okviru dogajanja organizirali po šaleških šolah, vrtcih in v delovno varstvenem centru. Popoldne je bilo namenjeno ljubiteljem zgodovine in konj. Med drugim je bil na ogled viteški turnir. K izredno dobremu vzdušju in številnim obiskovalcem je svoje pridalo še lepo vreme.

besedilo in foto: Marija Lebar

CIGRAD d.o.o.

Ravne 103c, 3325 Šoštanj

TELEFON: 03/ 898 48 40

TELEFAX: 03/ 898 48 54

<http://www.cigrad.com>

SKUPAJ GRADIMO – SKUPAJ PRAZNUJMO.
VSEM OBČANKAM IN OBČANOM OBČINE ŠOŠTANJ
ČESTITAMO OB PRAZNIKU.

DRUŽMIRJE - vas nesrečnega imena

22. februarja leta 1309 je bila v kraju Mozirje sestavljena in zapečaten listina, s katero so se pobotali gornjegrajski opat Leopold in vovbrška grofa Friderik in Herman. Slednja sta v tem času posedovala veliko in sklenjeno posest v Savinjski dolini s centrom v Celju, bila sta odvetnika gornjegrajskega samostana, kar jima je dajalo velike kompetence tudi na področju Zgornje Savinjske doline, Mozirje in okolico pa sta si tudi lastila ter imela tudi velike posesti na področju Šaleške doline. Med njimi je še prav posebej izstopala posest gradu Šoštanj. In v omenjeni listini sta podelila opatu in samostanu v zameno za poravnano škodo ter zato, da sta ju opat in samostan priznala za »večna« samostanska dediča, več posesti v Šaleški dolini, med katerimi je našeta tudi ena kmetija v kraju »Tresimir« – Družmirje. Ta omemba Družmirja, še z njegovim originalnim – slovanskim imenom je tudi prva omemba kraja nasploh. Dve leti zatem, točneje 24. avgusta 1311, pride do še ene pomiritve med sprtimi stranmi in ponovno Vovbrški podelijo samostanu nekaj posesti iz Šaleške doline, med katerimi se ponovno omenja kmetija v Družmirju, le da tokrat izvemo tudi, da je bilo kmetu/podložniku, ki jo je obdeloval, ime Janez. Ali gre za dvakratno podelitev iste kmetije ali pa je morda šlo za dve kmetiji, ki sta bili v roku dveh let podeljeni s strani grofov samostanu, listini ne poročata. Ohranjeni urbar samostana iz leta 1426 pa našteva dve kmetiji v Družmirju (na eni je v tistem času bival neki Jansek, na drugi pa Osvald), kar bi vendarle govorilo v prid domnevi, da je samostan dobil od grofov v začetku 14. stoletja dve različni kmetiji. Bodi kakor koli že, Družmirje je – o tem priča že samo ime – tista vas, kjer lahko domnevamo začetek in najstarejšo poselitev zahodne polovice Šaleške doline. Ne nazadnje pa so arheologi uspeli locirati na področju Družmirja tudi potencialno lokacijo, ki jo prve ugotovitve postavljajo v čas pozne antike, zgodnjega srednjega veka, katera pa, žal, zaradi izkopavanja lignita in posledičnega ugrezavanja dolinskega dna nima prav veliko možnosti, da bi bila raziskana.

O tem, da je bila vas Družmirje starejša od trga/mesta Šoštanj, priča tudi dejstvo, da je leta 1318, ko je lavantinski škof za tri leta kupil od grofov Vovbrških grad in posest Šoštanj, bila v tej listini posebej navedena vas Družmirje, kot matična vas gradu. V listini je celo zapisano določilo, da se »škofu tudi ni treba bati, da bi (i. e. grof Herman in njegova žena Elizabeta) nazaj odkupila grad Šoštanj s pripadajočo posestvijo, če ne bi istočasno ali že prej odkupila Družmirja,

saj je škofu vas brez gradu nekoristna.« V tej listini se vas prvič imenuje z nemško obliko imena – Smersdorf, ta oblika pa nato ostane v veljavi kot prevladujoča v uradnih listinah vse do 20. stoletja.

Vas Družmirje je nato kot sestavni del gradu Šoštanj prešla najprej leta 1321 nazaj v roke grofov Vovbrških, natopapo njihovem izumrtju naslednje leto v roke njihovih dedičev, svobodnih Ž o v n e š k i h, kasnejših grofov Celjskih, v katerih rokah je ostala vse do leta 1456, ko umre zadnji moški predstavnik – Ulrik II. Nekaj (vsaj dve) kmetij iz vasi je bilo v sestavi posesti gornjegrajskega samostana, nekaj v rokah velenjskih graščakov, velika večina pa je ostajala v rokah šoštanske gosposčine. Urbar, ki so ga dali konec 15. stoletja sestaviti novi lastniki, deželni vojvode Habsburžani, nam pove, da je bilo v Družmirju 18 kmetij in 12 domcev, ki so spadali v šoštansko posest. Podobno sliko pa nam nudijo tudi urbarji iz 16. stoletja (17 kmetij in 9 domcev). Tu pa se pojavijo priimki, ki so nato ostali v vasi živi vse do nesrečnega konca: Apat, Falk, Kosar, Hliš ...

V Družmirju pa je še naprej ostajal dokaz historične prednosti pred sosednjim trgom – sedež farne cerkve. Poleg tega pa moremo iz srednjeveških in še bolj novodobnih urbarjev ugotoviti, da je bila vas postavljena na resnično dobro izbranem mestu, saj je bila okoli nje najboljša zemlja v dolini. Med vsemi kmeti v dolini so v 16. in 17. stoletju le v Družmirju pridelovali tudi pšenico, povsod drugje je prevladovala rž. Zapisane kmečke dajatve pa tudi sicer pričajo o relativnem blagostanju, ki so ga živeli. Verjetno je tudi to botrovalo dejstvu, da leta 1635 med podložniki šoštanske gosposčine, ki so se v sicer relativno velikem številu udeležili kmečkega upora, ne najdemo imena iz Družmirja.

Vse do konca 19. stoletja pa je kraj ohranil povsem agrarni videz in karakter. Šele hiter

foto: cerkev sv. Mihaela (arhiv Z. Čebul)

foto: Družmirje

razvoj tovarne usnja v Šoštanju je pripeljal v Družmirje prve neagrarne prebivalce. Ne glede na te spremembe pa je vas ohranila izrazito slovenski karakter, kar se je še prav posebej pokazalo v drugi polovici 19. stoletja, ko so mednacionalni odnosi in napetosti izbruhnili z vso silovitostjo. Kot antipod vse bolj in bolj nemškemu Šoštanju je Družmirje predstavljalo hrbtenico slovenstva v Šaleški dolini v zadnjih desetletjih obstoja habsburške monarhije. To se pokaže tudi ob koncu prve svetovne vojne, ko je iz Družmirja oz. občine Šoštanj – okolica, katere sedež je bil v Družmirju, izšla leta 1917 pobuda za podpisovanje majniške deklaracije, ki je šoštanska občina ni nikoli podpisala. Iz šmihelske župnije je tako ohranjenih preko 400 podpisov žena in deklet, od katerih jih je bilo največ ravno iz Družmirja. Naslednje leto pa je bil ravno v Družmirju shod v podporo deklaraciji, ki se ga je kljub uradni prepovedi udeležilo več tisoč ljudi iz cele Šaleške doline.

Po relativno mirnem obdobju »stare Jugoslavije« in turbulentnih časih 2. svetovne vojne je nato vas doletel hiter in nepričakovan konec. Umakniti se je morala želji/potrebi po energiji, prebivalci so bili razseljeni pretežno po Šaleški in Savinjski dolini in od nekdanjega gospodarskega in ne nazadnje tudi duhovnega središča je ostal le še spomin. Želim in upam, da bo le-ta trajal še vsaj kakšno generacijo ali dve.

Tone Ravnikar

ČLOVEŠKI VIRI – bogastvo sodobno orientiranih organizacij tudi v času globalne gospodarske krize

piše: JANEZ REPOLUSK, univ. dipl. oec.

Živimo v času, ko je svet preplavljen s slabimi informacijami o svetovni gospodarski krizi. Iz dneva v dan lahko iz različnih medijev slišimo o zmanjšanju obsega proizvodnje in posledično zapiranju tovarn zaradi premajhnih naročil ali pa nelikvidnosti podjetij. Dandanes tudi ne moremo mimo vsakodnevnih informacij o številnih odpuščenjih, pa čeprav so kadri ključnega pomena vsake organizacije. So največje bogastvo vsakega podjetja, brez katerega je onemogočeno delovanje osnovnih funkcij le-tega. Dobri kadri so predpogoj za uspešno upravljanje podjetij in so življenjskega pomena za doseganje ciljev vsake organizacije. Prava umetnost delodajalca je, da najde, razvija in hkrati izobražuje dober kader. Zaradi tega se je v podjetjih razvila veda, ki ji pravimo kadrovske management, in je vgrajena v proces strateškega planiranja. Najpomembnejša naloga kadrovskega managementa je zagotavljanje kadrov z ustreznimi znanji in veščinami na ustreznih delovnih mestih, kar pa se v praksi pogosto izkaže kot težka naloga. Bahun in Rojc v svojem delu (2006, 3) celo pravita, da je management kadrovskih virov oziroma potencialov danes že na tanki ločnici med znanostjo in umetnostjo. Menita, da je kadrovska funkcija t. i. "mehka znanost" in da že posega v umetnost.

V času recesije se podjetja ukvarjajo s številnimi problemi. Nekatera skušajo reorganizirati poslovne procese znotraj podjetja, druga skušajo pridobiti večje število naročil, spet tretja skušajo intenzivno terjati dolžnike. Za vse te probleme sta bistvena zadostno znanje in izkušnje, ki jih morajo imeti zaposleni. Številna potrebujejo za izhod iz trenutnega stanja le prenovi ali osvežitev delovnega tima, s pomočjo katerega bodo pridobila nova znanja, izkušnje in sveže ideje, ki jim bodo pomagali iz krize. Mnoga podjetja so se znašla v recesiji zaradi neustreznega vodenja ali pa neustreznega pristopa k pridobivanju in vzgajanju novih kadrov v preteklosti.

Kako najti in pridobiti ustreznega sodelavca v času recesije?

Na trgu dela je zaradi številnih odpovedi pogodb zaposlenim veliko dobrih, strokovno usposobljenih in primernih oseb za delovno mesto, ki ga delodajalec ponuja. Na razpisano delovno mesto se prijavi celo na stotine oseb. Pojavlja se ključno vprašanje, kako izbrati tisto osebo, ki bo zadovoljila potrebam delovnega procesa in željam delodajalca.

Iskanje in pridobivanje novih sodelavcev je dandanes strateškega pomena za dobro delovanje organizacije. Če hočemo, da bodo posamezniki dobro delovali v naši organizaciji, je smiselno, da jih skušamo vzgajati na daljši rok, jih izpopolnjujemo in planiramo njihovo kariero v našem podjetju dalj časa. Zagotoviti jim je potrebno dobre delovne pogoje, možnost učinkovitega prilagajanja spremembam in hkrati ustrezno delovno klimo. Pozitivna delovna klima v podjetju omogoča boljše doseganje zelenih rezultatov in s tem hitrejši razvoj tako posameznika kot tudi podjetja. Zavedati se je treba, da je proces pridobivanja in vzgajanja kadrov zelo kompleksen proces, zato morajo biti managerji sposobni privabiti, vzpodbujati, razvijati in seveda tudi obdržati dobre zaposlene.

Rozman et al (1993, 198) pravijo, da morajo podjetja za pridobitev najboljših strokovnjakov ponuditi zanimive in vabljive pogoje v najširšem pomenu. Zagotovo se moramo strinjati, da dandanes ni več toliko pomemben samo finančni paket, ki ga ponudimo potencialnemu zaposlenemu. Tracy (2006, 59) pravi, da ima denar danes visok čustven naboj za večino ljudi, zato se lahko težave pojavijo že pri samih pogajanjih o plači. Zavedati pa se je potrebno, da dober kader ni zastoj. Če ga hočemo pridobiti ali pa obdržati, mu moramo ponuditi vsaj toliko, kolikor bi za isto opravljeno delo dobil drugje, zato je za delodajalca pomembno, da pozna vrednost delovnega mesta na trgu. S primernim plačilom mora delodajalec poskrbeti za motivacijo zaposlenih, hkrati pa jim omogočiti tudi normalno življenje. Vendar pa je potrebno vedeti, kot smo že omenili, da ljudi ne motivira samo denar. Pomembno vlogo danes pri odločitvi glede zaposlitve igrajo tudi drugi dejavniki, kot so prijetno okolje, možnost osebne rasti posameznika, d o d a t n a i z o b r a ž e v a n j a, delovni čas, čas dopusta, službene bonitete (služben avtomobil, telefon) ter podobno. V organizaciji mora vodstvo skrbeti za komunikacijo z zaposlenimi, hkrati

pa mora zagotavljati pozitivno vzdušje in dobre odnose, s pomočjo katerih bodo zaposleni delovali v smeri doseganja zelenih ciljev. "Ni dovolj samo razumeti človeške zmožnosti, ampak jih je treba spoštovati, ceniti, znati vključevati v načrtovanje in izvajanje raznih akcij." (Možina et al 1994, 445).

Tveganje v primeru zaposlitve je obojestransko, priložnosti prav tako

Pri zaposlitvi se pojavljajo različna tveganja na obeh straneh. Preden se delodajalec loti izbora in iskanja najboljšega možnega kandidata, je bistvenega pomena, da analizira vzroke, ki opredeljujejo potrebo po kadrovanju. Preden se lotimo izbire najboljšega možnega kandidata, moramo vsekakor podrobno analizirati potrebe, zaradi katerih se je pojavila potreba po kadrovanju. "Planiranje človeških zmožnosti je navadno v direktni povezavi s strateškim planiranjem [...]. Vizije in strategije posamezne organizacije vplivajo na to, kako planiramo človeške zmožnosti." (Možina et al 1994, 451). Tracy (2006, 21) meni, da je potrebno dobro premisliti, kaj točno so končne obveznosti delovnega mesta. Meni, da je vsak opis delovnega mesta sestavljen iz treh delov. Rezultatov, spretnosti in osebnih lastnosti.

V času recesije je še bolj pomembno, da dobro opredelimo osebne lastnosti, ki naj bi jih imel za podjetje idealen kandidat, hkrati pa se mora delodajalec prepričati, če je delo zmožna opraviti ena sama oseba. V praksi je namreč izredno težko iz same narave dela ugotoviti, katere lastnosti bi potreboval delavec, da bi lahko učinkovito in uspešno opravljal določeno delo. Pri opredeljevanju lastnosti delavca mora

SDS

Čestitamo vsem občankam in občanom občine Šoštanj in želimo, da bi se v občini Šoštanj počutili spoštovani in pomembni.

delodajalec določiti idealen tip delavca za analizirano delovno mesto. Lahko bi rekli, da gre za neke vrste "merski inštrument", s pomočjo katerega delodajalec lažje izbere, ocenjuje in stimulira delavca.

Zavedati se je potrebno, da bomo dandanes v času recesije zaradi združevanja delovnih procesov, optimizacije stroškov in multidisciplinarnosti delovnih nalog izredno težko našli delavca z vsemi lastnostmi, ki bi jih želeli. Idealnih delavcev pravzaprav sploh ni. Četudi bi imel delavec vse želene lastnosti, se mora delodajalec zavedati, da bo zaposleni opravil delo v zanj značilnem slogu. To lahko pomeni za določeno organizacijo seveda prednost, a ni nujno tako. Delavca je v takih primerih potrebno dobro in pravilno usmerjati, saj lahko na ta način vsaj do neke mere zmanjšamo tveganje, ki bi ga prinesla slaba odločitev. Prav tako pa mora delodajalec pri sami analizi delovnega mesta paziti, da ne ustvari nemogočega delovnega mesta, to je delovnega mesta, ki ga težko opravlja ena sama oseba. Kaj hitro se lahko zgodi, da je področje dela preobširno in preveč kompleksno ter ena sama oseba nima vsega potrebnega znanja in spretnosti, kar lahko posledično pripelje do preobremenjenosti zaposlenega, slabših rezultatov in nezadovoljstva tako s strani delavca kot tudi delodajalca. Tega v današnjem času, ko gospodarska rast pada, vsekakor nočemo, saj to še hitreje pripelje k "potopu" podjetja. Zaradi zgoraj omenjenih nevšečnosti mora delodajalec sestaviti natančen opis dela, ki je neke vrste seznam delovnih nalog posameznika, vedenjskih vzorcev, delovnih procesov, odgovornosti in delovnih razmer.

Seveda pa zaposlovanje ni povezano samo s tveganji in nevarnostmi. Zaposlovanje daje tudi priložnosti in prednosti. Da le-teh ne bi v času globalne gospodarske krize "zamudili", je bistvenega pomena, da opravimo učinkovit razgovor ter pri posamezniku iščemo tiste stvari, ki napovedujejo njegov uspeh. Vnaprej pripravljen in strukturiran razgovor omogoča izogibanje nepotrebnim konfliktnim situacijam. Organizacija lahko zmotno sklepa, če se odloča samo na podlagi dosedanjega načina življenja kandidata, saj njegovo obnašanje v prihodnosti ni nujno pogojeno s preteklostjo. Kandidati v različnih časovnih obdobjih različno reagirajo in se marsikaj naučijo, zato je smiselna njihova umestitev v "realno okolje" na podlagi preferenc delodajalca in ambicij kandidata.

Posebna priložnost, še posebej v času recesije, ko management podjetja vztrajno pritiska na zaposlene in želi njihov maksimum, ki jo je na tem mestu vsekakor potrebno omeniti, je motiviranje zaposlenih. Motivacija zaposlenih, da dosežejo maksimum svojega delovanja v današnjih pogojih poslovanja, je postala pomembnejša kot kdaj koli prej. Zaposleni, ki so primerno motivirani, lahko za opravljanje

svojega dela dosegajo odlične rezultate, razvijejo tudi posebne osebnostne kvalitete, ki potem vzajemno managerjem pomagajo pri njihovem delu (Harvard Business School Publishing Corporation 1992, 2-7). Managerji lahko pomagajo zaposlenim doseči večjo "odpornost" oziroma trdoživost

z vlivanjem optimizma. Kadri bodo motivirani tudi, če jih bomo pri opravljanju njihovega dela primerno spodbujali in usmerjali njihovo ustvarjalnost pri delu.

Jurančič (1988, 53) pravi, da za spodbujanje in usmerjanje ustvarjalnosti pri delu deluje v praksi vrsta dejavnikov, kot so na primer: organiziranost ustvarjalnosti, postopki obravnavanja predlogov za izboljševanje delovnega procesa, priznavanje avtorstva, materialne in nematerialne spodbude in ostalo. Ker je v času recesije na razpolago v večini podjetij bolj malo finančnih spodbud, se lahko zaposlene spodbuja na tem mestu tudi bolj z nefinančnimi prijemi. Eden pomembnih načinov, s pomočjo katerega lahko manager vzpodbuja najbolj perspektivne kadre v podjetju, je zagotovo planiranje kariere posameznika, kjer posameznik aktivno gradi na lastnem razvoju. Organizacija mora stremeti k temu, da razvija vedno novo smer kariere in da načrtuje vidno napredovanje posameznikov v čisto vseh smereh, ne samo navzgor. Cilj vsakega posameznika pa bi vsekakor moral biti vseživljenjsko učenje, s pomočjo katerega povečuje svojo vertikalno in horizontalno mobilnost oziroma fleksibilnost, na podlagi katere bo povečal svojo prilagodljivost v novih situacijah.

Nujna je izbira med večjim številom kandidatov

Pogosto se zgodi, da se na razpis za določeno delo prijavi veliko število kandidatov. To daje delodajalcu možnost, da krči svoj izbor postopoma, iskalcu zaposlitve pa priložnost, da se na več razgovorih in morda celo testiranjih predstavi v celoti, ne le površinsko.

Izbira med več kandidati omogoča torej delodajalcu možnosti detajlnega spoznavanja kandidata in hkratne primerjave z ostalimi kandidati. Delodajalec lahko medsebojno primerja sposobnost in primernost večjega števila kandidatov. Zadostno število kandidatov je torej pomemben del izbire. Pri iskanju najboljših lahko najprej iščemo kandidata

GRADBENIŠTVO

TOMAŽ OSTERVUH s.p.,

GSM: 041-496-491

Florjan 168, 3325 Šoštanj,

041-620-853

gradbenistvo.ostervuh@volja.net

- Zunanja ureditev dvorišč (izkopi, tlakovanje, robniki, kanalizacija, oporni zidovi...).
- Novogradnja in izgradnja prizidkov ter druge adaptacije.
- Izkopi z mini bagrom in rušenje s pikerjem.
- Prevozi z traktorjem in manjšimi kamioni.
- Izdelava fasad in klasičnih zidarskih ometov.

OBČANKAM IN OBČANOM OBČINE ŠOŠTANJ
ISKRENO ČESTITAMO ZA PRAZNIK

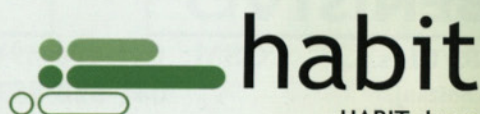
znotraj lastnega podjetja, lahko pa iščemo kadre tudi preko Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, specializiranih agencij, priporočil sedanjih zaposlenih, znancev, institucij, oglasov ipd. Večje število iskalcev zaposlitve in njihove predstavitve lahko delodajalec najde tudi na zaposlitvenih sejmih, študentskih borzah dela in na različnih spletnih naslovih. Z vidika iskalca zaposlitve je vsekakor dobro, da se predstavi v več zgoraj naštetih možnostih. Bolj kot je iskalec aktiven v iskanju zaposlitve, večja je možnost, da ga delodajalec opazi in mu ponudi eno izmed morebitnih prostih delovnih mest v svojem podjetju.

S pomočjo testa ugotovimo obojestranske interese

Rozman et al (ibidem, 199) pravijo, da delodajalca pri kadrovanju zanimajo predvsem prednosti kandidata in kaj je le-ta sposoben narediti. Na drugi strani pa skuša kandidat v fazi razgovorov ugotoviti, ali je prosto delovno mesto sploh tisto, kjer bo lahko izpolnil lastne interese.

V današnjih časih se pogosto zgodi, da delavec šele kasneje ugotovi, da mu delo ne ustreza. Odličen način za ugotavljanje skladnosti obojestranskih interesov so testi. Kandidate lahko delodajalec testira v njihovem znanju, iznajdljivosti in izkušnjah. Možina et al (1994, 459) menijo, da je smiselno ožjo skupino potencialno primernih kandidatov testirati v konkretni ali pa eksperimentalni situaciji. V konkretni situaciji damo kandidatu konkretno nalogo, v eksperimentalni pa si izmislimo nalogo. Tak način daje kandidatu možnost "vpogleda" v realno delovno okolje, po drugi strani pa lahko delodajalec z njim ugotovi, kako nekdo reagira v neki situaciji in sklepa, kakšna bo uspešnost tega kandidata pri delu.

Seveda se lahko zgodi, da se kasneje pri delu izkaže, da kandidat ni primeren za delovno mesto, na katero je bil zaposlen. Slabo odločitev, ki smo jo očitno naredili pri izboru, moramo vsekakor poskusiti popraviti. Delodajalec mora imeti toliko poguma in zdravega razuma, da

habit

HABIT d.o.o.,
Kersnikova 11, 3320 Velenje

www.habit.si

domstan

DOMSTAN d.o.o.,
Koroška cesta 48, 3320 Velenje

www.domstan.si

Občankam
in občanom
iskrene
čestitke ob
prazniku
občine Šoštanj

prizna zmoto, popravi napako in uspešno nadaljuje delo s primerno delovno silo. Slabo kadrovanje ne vodi nujno v odpustitve. Potrebno se je zavedati, da ima lahko posameznik slabe rezultate na nekem področju zaradi slabe motivacije, nezainteresiranosti za delo. Potrebno je preučiti možne vzroke slabega delovanja posameznika in jih odpraviti. Ena izmed rešitev, ki lahko izboljša rezultate, je premestitev delavca na drugo delovno mesto znotraj organizacije. Le-to mu lahko koristi in da nov zagon.

V času globalne gospodarske krize aktivno pomaga pri zaposlovanju tudi država

Država skuša danes na številne načine pomagati podjetjem, da bi lažje prebrodila gospodarsko krizo. Vsekakor se tudi država zaveda, da so dobri kadri ključnega pomena za izhod iz recesije, zato skuša preko Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje z aktivno politiko zaposlovanja povečevati konkurenčnost dela na trgu. Zaradi recesije je država še povečala svojo aktivnost na tem področju, tako da so trenutno delodajalcem in seveda tudi iskalcem zaposlitve na razpolago številni razpisi, ki omogočajo lažje zaposlovanje in pridobitev novih znanj. Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje je objavil javno povabilo za izvedbo programov usposabljanja na delovnem mestu. Prav tako je za olajšanje zaposlovanja objavil javno povabilo delodajalcem, kjer imajo kandidati za zaposlitev možnost opravljanja delovnega preizkusa. Gre za razpis, ki omogoča tako delodajalcu kot tudi delavcu, da se "bolje spoznata" in mogoče v času medsebojnega sodelovanja najdeta možnosti dolgoročnega skupnega sodelovanja. Poleg že omenjenih razpisov država trenutno pomaga tudi pri zaposlovanju težje zaposljivih brezposelnih oseb in spodbuja zaposlovanje za krajši delovni

čas (zaposlitev za 4 ali 6 ur na dan). S temi razpisi skuša Zavod RS za zaposlovanje olajšati odločitev delodajalcu o nadaljnji zaposlitvi oseb, ki se vključujejo v te programe preko zavoda. Da pa bi delodajalci lažje našli kandidate s primernimi izkušnjami in znanjem, je trenutno na Zavodu RS za zaposlovanje objavljen tudi razpis Znanje uresničuje sanje, s katerim država sofinancira in spodbuja usposabljanje in izobraževanje zaposlenih. Na ta način daje država v teh težkih časih vsekakor možnost tudi posameznikom, da se izpopolnjujejo v svojem znanju in pripomorejo k hitrejšemu reševanju problemov znotraj lastnih podjetij.

Država z zgoraj omenjenimi razpisi in drugimi podobnimi ukrepi zagotovo spodbuja razvoj človeških virov v podjetjih, kar je danes nujno potrebno, zvišuje izobrazbeno strukturo in usposobljenost zaposlenih z namenom ohranjanja zaposlitve in preprečevanja prehoda neustreznih usposobljenih ali presežnih delavcev v odprto brezposelnost. Na ta način prav tako izboljšuje prilagodljivost zaposlenih in povečuje njihove zaposlitvene možnosti.

Izbor primernih človeških virov igra strateško vlogo pri izhodu podjetij iz recesije

V današnjem času je strateškega pomena, da delodajalci na delovna mesta izberejo primerne kadre. Tega se vsekakor zaveda država, kar se kaže v njeni aktivni politiki zaposlovanja, vse bolj pa se tega zavedajo tudi gospodarski subjekti. Na vprašanje, katerim zahtevam mora kandidat ustrezati, da bo primeren za opravljanje določenega dela, je univerzalno težko odgovoriti, saj je potrebno dobro poznati referenčni okvir, v katerem bodo le-ti svoje delo opravljali. Zelo pomembno je poznavanje delovnega okolja, delovnega mesta, motivatorjev in usklajenosti

kandidatovih lastnosti z željami delodajalca. Od njegove odločitve o izbiri, načina vzgajanja in motiviranja delavca pa je odvisna uspešnost organizacije in v prihodnosti morebitna "zmaga" nad gospodarsko krizo.

LITERATURA

1. Bahun, Drago idr. Emil Rojc. 2006. Človeški viri – kapital podjetja. Velenje: Pozoj.
2. Harvard Business School Publishing. 1992. Motivating People for Improved Performance. Boston: Harvard Business School Press.
3. Jurančič, Ilja. 1988. Spodbujanje in usmerjanje ustvarjalnosti pri delu. Ljubljana: Gospodarska založba.
4. Možina, Stane, Bogdan Kavčič in Mitja Tavčar, eds. 1994. Management. Radovljica: Didakta.
5. Rozman, Rudi, Jure Kovač, in Franc Koletnik. 1993. Management. Ljubljana: Gospodarski vestnik.
6. Tracy, Brian. 2006. Hire and keep the best people. San Francisco: Berrett-Koehler Publishers, Inc.

Čestitke ob
občinskem
prazniku!

Bistro GRUDNIK

2009 Kimavec List 15

Župnijska obvestila

4. oktober 2009 – 27. navadna nedelja – rožnovenska; svete maše:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30
- šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri
- Zavodnje ob 10. uri
- Gaberke ob 9.45
- Sv. Križ ob 9. in ob 10.30

11. oktober 2009 – 28. navadna nedelja – maše:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 7., in ob 8.30
- šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Topolšica ob 9.45
- Šentvid na Slemenu ob 15. uri (obletnica posvetitve cerkve)

18. oktober 2009 – 29. navadna – misijonska nedelja – svete maše:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 7., ob 8.30
- šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri (srečanje bolnikov in ostarelih)
- Gaberke ob 9.45
- šoštanjka župnijska cerkev: ob 15. uri bo potekalo srečanje gibanja Vera in luč.

25. oktober 2009 – 30. navadna nedelja – žegnanjska nedelja – sveta maše:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in ob

8.30 (skupni krst)

- šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 9.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Topolšica ob 9.45

1. november 2009 – VSI SVETI – svete maše:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30
- šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri skupna molitev rožnega venca
- Bele Vode ob 10. uri
- Zavodnje ob 10. in ob 14. uri
- Gaberke ob 9.45
- Podkraj ob 14. uri

2. november 2009 (ponedeljek) – Spomin vseh vernih rajnih – svete maše:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 7. uri
- oštanjka mestna cerkev ob 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri

8. november 2009 – zahvalna nedelja – svete maše:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30
- šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 9.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Topolšica ob 9.45
- Sv. Anton ob 11. uri

Nedelja – Gospodov dan

O nedelji lahko govorimo z različnih zornih kotov: npr. o krizi nedelje zaradi krize čuta za vrednote in splošne otopelosti v življenju; o nedelji kot dnevu dopusta, počitka in turizma; o nedelji kot »nedeljski dolžnosti«; o družbeni naravi nedelje kot prazniku za človeka itd. Za kristjana pa mora biti nedelja predvsem praznični dan, praznik za Boga in človeka. To je dan, ko naj veren človek da Bogu, kar je Božjega, in ne misli v prvi vrsti nase. Šest dni se je trudil za to in mislil na to, kar je njegovega, sedmi dan pa naj da Bogu, kar je Božjega. Glavni pomen nedelje – Gospodovega dne je,

da je to dan Kristusovega vstajenja. Na ta dan se verniki zberejo, da se ob poslušanju Božje besede in z udeležbo pri evharistiji spomnijo trpljenja, vstajenja in poveljanja Gospoda Jezusa. Cerkev je skozi stoletja dala nedelji živo podobo bogoslužnega dne: to je dan evharistije in molitve, dan občestva in družine, dan počitka in praznika, dan svobode od vsakdanjih skrbi in dan, ko naj se posebej posvetimo delom usmiljenja in verskega izobraževanja.

Žal pa nedelja danes izgublja svoj prvotni krščanski pomen in se človek, sicer praznično oblečen, a nezmožen praznovanja, zapira v tako ozek horizont, da ne zmore videti več neba. Tako pa počasi izgublja občutek prisotnosti Boga, kar ima za posledico, da tudi kristjan

nima osebnega izkustva Boga. Prvi kristjani so kljub zatiranju in preganjanju preživeli, ker so v središče svoje vere in življenja postavili praznovanje Gospodovega dne – evharistijo – sv. mašo.

Nedelja je tisti dan, ko se mora kristjan bolj kot druge dni spominjati odrešenja, ki mu je bilo dano pri krstu in, ki je iz njega napravilo novega človeka v Kristusu. Toda kristjan se ne udeležuje evharistije predvsem zaradi zapovedi, ampak zaradi pričevanja o svoji identiteti, to je, o svoji pripadnosti Gospodu. Tukaj pa treščimo na srčiko problema današnjega kristjana. Vemo, da ukaz o tem, da moraš iti k nedeljski maši, ni na mestu in tudi ne deluje. Kaj pa kristjanova identiteta? Ponavadi gre človek rad nekam, kjer se lahko identificira, kjer občuti svojo pripadnost, sprejetost, kjer najde samega sebe. Ali današnji kristjan resnično v sebi čuti, ve in verjame, da pripada Gospodu? Tukaj je največja težava. Kristjan danes veliko ve o svoji veri, o Jezusu Kristusu, o Cerkvi. Toda samo vedeti o svoji veri je premalo in v človeku ne zapolni njegovega hrepenenja in iskanja. Potrebno je tudi verovati. Da pa lahko jaz verujem, potrebujem skupnost (Cerkev), kjer lahko svojo vero živim, jo poglobljam, oblikujem in preverjam. Verovati ne morem sam zase, daleč stran od skupnosti. Tudi molitev pravi: »Oče naš, ..., pridi k nam, ... daj nam danes ..., odpusti nam, kakor tudi mi odpuščamo ...« in ne: »Oče moj, ... daj mi danes ..., odpusti mi, kakor tudi jaz odpuščam.« Najbolj znana molitev je pisana za skupnost, ne za posameznika. Da se pa kristjan lahko identificira s Kristusom, s Cerkvijo, pa mora zato nekaj narediti, se potruditi. Kristjan mora potrebovati nedeljo, od zapovedi se lahko oddaljimo, od potrebe pa ne. To pomeni, če kristjan ve, kaj je nedelja, jo potrebuje in bo vse storil, da jo bo pravilno obhajal, če pa jo čuti kot zapoved in dolžnost, pa se bo vedno našlo kaj, da ne bo treba k praznovanju evharistije. Cerkev je nedeljo, ta svet dan, dobila in ne ustvarila ali si sama izmislila. Zato ga lahko le uživa, ne more pa ga spreminjati, ne njenega smisla in ne njene strukture. Nedelja pripada Kristusu in njegovi skrivnosti, saj je izraz Božje ljubezni. Cerkvi ostaja tako le naloga, da znova in znova odkriva smisel nedelje kot Gospodovega dne, njeno rodovitnost in vrednost. Tako je spoštovanje nedelje spoštovanje Boga in znamenje naše zvestobe Bogu.

Tadej Linasi, kaplan

Na sončni strani Alp

KAMNIŠKO-SAVINJSKE ALPE
regijski park

Logotip regijskega parka

Kmalu v Alpah novo zavarovano območje?

V bližnjih Kamniško-Savinjskih Alpah se ustanavlja regijski park. V slovenskih Alpah se bodo tako povečale površine zavarovane narave. Kar bo že blizu ciljev, ki so si jih zastavili planinci – naravovarstveniki v začetku prejšnjega stoletja.

Zgodovina varstva narave

Zamisli o varstvu narave so se pojavile v 19. stoletju, ko je družba pričela opazovati škodljive posledice svojih ravnanj do narave. Pojavila se je potreba po zavarovanju, zaščiti vrednih predelov narave. Prva zavarovana območja so nastala v Severni Ameriki, kjer so želeli naravo obvarovati predvsem pred privatizacijo. Najlepše predele je država razglasila za območja, namenjena vsem državljanom – odtod izraz »narodni park« (National Park). Prvemu narodnemu parku Yellowstone (1872) so čez dobra tri desetletja sledili tudi v Evropi. Najprej so ustanovili narodni park na Švedskem (1909), nato v Švici (1914), ideja se je počasi širila tudi v druge evropske države. Zametki slovenskega naravovarstva segajo v leto 1892, ko je domači oskrbnik gozdov veleposestnika Auersperga v načrtu za gospodarjenje z gozdom zaščitil Rajhenavski pragozd na Kočevskem. Ključno vlogo pri razvoju slovenskega naravovarstva so vse do 2. svetovne vojne imeli planinci v okviru Slovenskega planinskega društva (SPD) in Muzejsko društvo za Slovenijo. Njihova prizadevanja so bila povezana z idejo po zaščiti slovenstva in slovenskih simbolov pred pritiski ponemčevanja. Podali so prve predloge za zavarovanje rastlin in alpskih območij. V letu 1924 so ustanovili Alpski varstveni park v Dolini triglavskih jezer. Savinjska podružnica SPD je 1934 odkupila Okrešelj nad Logarsko

dolino z namenom, da tam ustanovi narodni park, a njihove načrte je prehitela druga svetovna vojna. Šele obdobje po njej je prineslo ustanovitev strokovnih služb in osnovanje zakonodaje za področje varstva narave.

Zavarovana območja Slovenije

Po Zakonu o ohranjanju narave ločimo širša in ožja zavarovana območja. V kategorijo širših območij sodijo narodni park, regijski in krajinski park. Med ožja pa se uvrščajo ozemelsko manjše naravne vrednote: naravni spomenik, naravni rezervat, strogi naravni

Ministrstvo za okolje in prostor.

Regijski park Kamniško-Savinjske Alpe

Želje po zavarovanju tegav dela slovenskih Alp so se porodile, kot že omenjeno, v tridesetih letih prejšnjega stoletja. Takrat planincem ni uspelo, država je območje Logarske doline zavarovala kot krajinski park šele v letu 1987. A kljub zavarovanju so se problemi nereda pri obiskovalcih in neurejenega prometa nadaljevali. Ker so jih občutili predvsem domačini, so le-ti v letu 1992 ustanovili svoje podjetje za razvoj doline in kmalu pridobili tudi koncesijo za upravljanje s krajinskim parkom. Osemnajst let dela med interesi varstva narave in razvoja gospodarstva v lokalnem okolju sedaj prinaša vse večje plodove. Pozitivni učinki na razvoj turizma in samega lokalnega okolja se prenašajo na sosednja območja in ideja po razširitvi zavarovanja na Kamniško-Savinjske Alpe je ponovno zaživela. V letu 2005 so občine Jezersko, Kamnik, Luče, Preddvor in Solčava skupaj z Ministrstvom za okolje in prostor podpisale Sporazum o ustanovitvi Regijskega parka Kamniško-Savinjske Alpe.

Zavarovana območja se iz treh solčavskih dolin širijo na celotne Kamniško-Savinjske Alpe. / foto: Martina

rezervat. Imamo le en narodni park, in sicer Triglavski narodni park (ustanovljen 1981), tri regijske parke: Kozjanski park (1981), Škocjanske jame (1996) in Notranjski regijski park (2002) ter 44 krajinskih parkov. Če k temu prištejemo še 56 naravnih rezervatov, en strogi naravni rezervat in 1191 naravnih spomenikov, imamo skupno 256120 ha zavarovanih območij ali 12,63 % površine Slovenije (vir: Agencija RS za okolje, feb. 2009). Narodni park in regijski parki imajo ustanovljene organizacije, v večji meri so to zavodi, ki skrbijo za varstvo narave in trajnostni razvoj območja. Krajinski parki so večinoma prepuščeni iznajdljivosti lokalnih organizacij in občin, prav tako ožja zavarovana območja. V zakonskopravnem pogledu pa nad vsemi bdi Zavod za varstvo narave in

Zavod za varstvo narave je pripravil strokovne podlage, podjetje Logarska dolina d. o. o. je kot koordinator usklajeval delo med občinami in državo. Po štirih letih priprav je Vlada RS v letošnjem juliju sprejela osnutek uredbe, ki je pravna podlaga za ustanovitev parka. Ravno sedaj, v septembru in oktobru, potekajo javne obravnave po občinah, na katerih lahko občani podajo svoje pripombe in predloge na besedilo uredbe. V predlogu je zavarovanje območja 264 km² z okoli 650 prebivalci, večina od njih živi v občinah Solčava in Preddvor. Postopek naj bi se zaključil še v tem letu, ko bodo dopolnitve vključene in sprejete kot Uredba o ustanovitvi regijskega parka.

Martina Pečnik Herlah

Intervju:

Pogovor s poslancem v DZ RS in županom Občine Šoštanj,
Darkom Menihom

Odgovorni smo za tisto česar ne naredimo

Milojka Komprej

foto: Dejan Tonkli

V mesecu septembru je praznik občine, v spomin na davne časa vladavine Celjskih in njihovega delovanja v Šoštanju. Že takrat se Šoštanj omenja kot poseben kraj in 30. september je datum listine na katero se je podpisal sam Friderik Celjski. Tudi dandanašnja »oblast« ima na skrbi narod. Odgovoren in pristojen na občini je župan in prav je, da ga ob prazniku povprašamo kako in kaj je minilo še eno leto njegovega županovanja. Se bo to leto zapisalo v zgodovino na prav poseben način?

Vaše županovanje se je z letošnjim letom prevesilo v drugo polovico. Ne glede na to, da ste od lani tudi poslanec v državnem zboru RS, bi vas ob občinskem prazniku najprej nagovorila v smeri dela in delovanja občine Šoštanj. Se je vaš osebni odnos glede občine Šoštanj spremenil?

Ne. Zavedam se, da me moja zaprisega ob prevzemu županovanja obvezuje, da moram izpolnjevati obljube, ki sem jih kot župan dal svojim volivcem. Ves čas, ki ga ne porabim kot poslanec, preživim na občini ali med občani. Tudi vikendi so velikokrat delovni.

Občinska uprava vam pravite stoji ob strani. Pa vendar jih je na občini zdaj zaposlenih manj, oziroma so nekatere službe začasno nezasedene. Kako usklajujete tekoče delo in ali razmišljate še o novih delovnih mestih glede na to, da ste letos zaposlili pravnika.

Zaposlitev pravnika je bila nujno potrebna. O novih delovnih mestih pa ne premišljujemo. Z razporeditvijo delovnih nalog rešujemo občasno odsotnost nekaterih zaposlenih. Do sedaj zaradi tega še ni bilo težav. Če je zdravo delovno vzdušje, zaposleni naredijo tudi več kot zahteva njihova delovna obveza.

Poleg občinske uprave vam pri delu na Občini pomagata dva podžupana in svetovalec. Kakšen je njihov status?

Oba podžupana imata status neprofesionalcev. Z dobrim delov vseh na občinski upravi ni potrebno, da bi bilo kako drugače.

Katere področja pokrivajo in kdo je tisti, ki vas zamenjuje, kadar je potrebno sprejemati odločitve brez vaše prisotnosti.

Gospod Krneža je podžupan za okolje in prostor, gospod Koren je podžupan za družbene dejavnosti, gospod Drev dela kot svetovalec za komunalno infrastrukturo. Kadar sem odsoten, svojih pooblastil praviloma ne prenašam na druge, saj ima dovolj pooblastil direktorica občinske uprave gospa Darja Medved. O vseh odločitvah se skupaj dogovorimo na kolegijih.

Bi lahko rekli, da je Svet občine v sestavi, kot deluje zdaj, homogen organ, ki deluje samo v dobrobit občine Šoštanj ali prevladujejo strankarski interesi.

Žal včasih res prevladuje strankarski interes, vendar želim in poskušam preusmeriti naše odločitve v dobro vseh občanov brez vpliva strank.

Večkrat rečete »Za narod je treba poskrbet!« Kaj imate v mislih pri tem?

Prepričan sem, da je naš proračun razvojno naravn. Prizadevam si, da izvajamo projekte, ki so namenjeni vsem občankam in občanom, vseh starostnih obdobij in interesov. Trudim se, da bi približali mesto podeželju in obratno, da bi Občini Šoštanj vrnili saj delček nekdanje moči.

Projektov, ki jih vodi Občina Šoštanj, je več. Na nek način je zaznati, da niste župan, ki vodi »asfaltno politiko«, temveč se je pod vašim vodstvom veliko postorilo tudi na drugih področjih, kot sta kultura in šport. Mogoče bi našli nekaj projektov, ki jih vodite na občini,

so v nastajanju, ali se zaključujejo.

Bom kar na kratko navedel in naštel:

Center za varstvo odraslih Topolšica:

Že proti koncu meseca oktobra bo Center odprl svoja vrata.

Rekreacijsko in kulturno središče Ravne: Dela so v polnem teku, v mesecu februarju 2010 bodo dela zaključena.

Dom krajanov Zavodnje: predviden začetek del je konec septembra.

Dom krajanov in gasilski dom Topolšica: Začetek gradbenih del je predviden v jesenskem času 2009.

Prenovavile Mayer in vrta: Spretno nastaja muzejsko galerijski objekt, ki bo dokončan proti koncu meseca oktobra. V pritličju vile bo tudi prostor za turistične informacije, v osrednjem salonu v nadstropju pa poročna dvorana in večnamenski protokolarni prostor.

Muzej usnjarstva Slovenije: Načrtujemo, da

bo javnosti na ogled od druge polovice oktobra.

Trgovski center: Otvoritev je predvidena v novembru 2009. V zgradbi bomo našli trgovine TUŠ, Mano, Presto, Reiffeisen banko, cvetličarno PUP in kegljišče.

Kanalizacija: V sodelovanju s Komunalnim podjetjem Velenje Pospešeno gradimo kanalizacijski sistem v občini (kanalizacija Metleče, Topolšica center, Koroška cesta, Aškerčeva cesta, Lajše). Vendar nas na tem področju čaka še veliko dela.

Vodovod: Zaključujemo 1. del izgradnje vodovoda Ravne, drugi del je predviden v jeseni. Začeli smo tudi izgradnjo vodovoda v Šentvidu.

Toplovod: V tem trenutku so v izdelavi projekti za pridobitev gradbenega dovoljenja II. faze toplovoda v spodnji Lokovici.

Cestna infrastruktura: Po celi občini smo glede na razpoložljiva finančna sredstva rekonstruirali in asfaltirali številna cestišča.

Največji zalogaj je bila prav gotovo prenova ceste skozi Metleče, nadaljujemo z krožiščem proti Topolšici, nadaljujemo z asfaltiranjem ceste v Skorno, izgradnja državne ceste skozi mesto in Lajše s pločniki in razsvetljavo...

Parkirišča: Zaradi pomanjkanja parkirnih prostorov v samem mestu, smo uredili dodatno parkirišče na Cesti talcev in ob Aškerčevi cesti. Igrišča: Asfaltirali smo igrišče v Skornem, obnovili večnamensko igrišče v Zavodnjah, do oktobra bo končana popolna obnova rokometnega igrišča v Šoštanju, in sicer še ravno pravi čas za ponovno postavitev drsališča. S prenovi dela Doma KS Gaberke smo omogočili varstvo za dve skupini otrok.

Nadaljevali bomo z obnovo Zdravstvene postaje. V oktobru bomo zamenjali okna in vrata na OŠ Ravne.

Prenovili smo streho na Kulturnem domu V šoštanju.

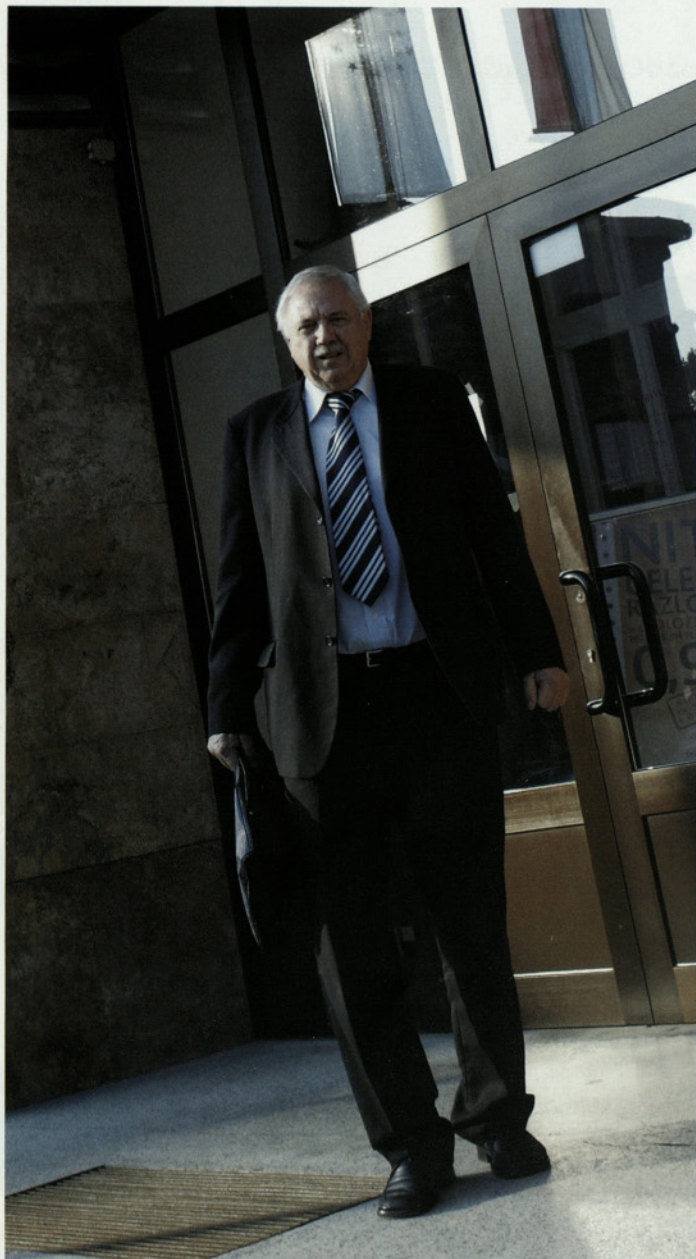
Začeli smo z gradnjo mrliške vežice v Belih Vodah.

S pomočjo TEŠ-a in Premogovnika Velenje bomo v kratkem izvedli brezžični internet na področju celotne občine.

In še bi lahko našteval.

Leto 2009 je občino Šoštanj zaznamovalo hudo neurje. Na to temo se je veliko pisalo v preteklosti, vemo, da je julija deževje povzročilo v Lokovici pravo razdejanje. Ni odveč, če še enkrat povemo, koliko domačij je bilo oziroma je še ogroženih in kaj se dogaja v tem trenutku. Predvsem pa nas zanima, kaj pomeni to finančno za občino Šoštanj.

V petek, 10.7. 2009, je v krajevni skupnosti Lokovica v zgodnjih jutranjih urah neurje povzročilo pravo katastrofo v obliki plazov in poplav.

Ob 1.00 zjutraj je bilo javljeno iz Centra za obveščanje Celje na štab Civilne zaščite Šoštanj, da je v Lokovici hudo neurje. Takoj je bil aktiviran občinski štab civilne zaščite, obvestili so PGD Lokovica in PGD Šoštanj. Gasilske enote so nemudoma odšle na kraj dogodka, kjer so bile priča velikemu plazju, ki se je utrgal nad Molanovim kozolcem. Ogromna gmota zemlje je podrla kozolec in drevje ter zgrmela v dolino. Gasilci so rešili ljudi iz devetih hiš, ki jih zemlja delno zasula ali ogrožala. Prav tako je plaz pri Janžovniku ogrozil dva stanovanjska objekta in hišo v gradnji. Tudi plaz pod Anclinom je ogrožal dva stanovanjska objekta. Z ostalimi manjšimi plazovi jih je bilo to noč skupno kar 37. Aktiviran je bil krizni štab: poveljnik PGD, poveljnik CZ, župan, podžupana, člani uprave. Poklical smo usposobljenega geologa, ki nam je svetoval, katere ukrepe moramo nujno izvajati. Vsi občinski koncesionarji s strojno opremo in kamioni so takoj začeli z odstranjevanjem

posledic neurja. Prizadete občane smo nastanili delno pri sorodnikih, delno pri prijateljih, za dve družini pa smo za nekaj mesecev zagotovili stanovanje iz Stanovanjskega sklada. Na kraj nesreče so prišli predstavniki Ministrstva za okolje in prostor (g. Vivoda), poveljnik Gasilske zveze Slovenije (g. Klarič), člani službe za obveščanje iz Celja in policisti iz Policijske postaje Velenje. Pomoč so ponudili: Premogovnik Velenje, TEŠ, Stanovanjski sklad republike Slovenije, Občina Braslovče in Karitas Celje. Naslednji dan so prišli geologi iz Ministrstva za okolje in prostor, poveljnik civilne zaščite Slovenije g. Bogataj in minister za gospodarstvo g. Lahovnik. Vlada nam je obljubila 112.000 EUR interventnih sredstev za stroške odstranjevanja posledic. Komisija je ocenila škodo na 440.000 EUR. Sama sanacija vseh plazov bo preseгла vrednost

2.000.000 EUR, ki jih pa sama občina ne bo zmogla.

V parlamentu sem ministru za okolje in prostor postavil poslansko vprašanje: »Naravne nesreče so in očitno bodo vse bolj pogoste. Komisije Ministrstva za okolje in prostor imajo pri ocenjevanju nastale škode zelo visok prag (2,6 milijonov EUR), ki mora biti dosežen, da država pomaga pri sanaciji posledic nesreče. Ta prag obsega 0,3 promile vrednosti državnega proračuna. V težavah so vse občine, ki tega praga nastale škode ne dosežejo in so pri stroških sanacije prepuščene le svojim proračunskim sredstvom. Kakšne so usmeritve Ministrstva glede pomoči pri sanaciji in ali se bo visok prag škode v prihodnosti znižal, spremenil ali kakorkoli dopolnil?«

In če sva že pri financah. Recesija je najbrž segla tudi v občinski proračun.

Kje ste »šparali?«

Proračunska sredstva so razporejena za dve leti in do sedaj je teklo vse po načrtih. V zadnjem času je prav gotovo večji poudarek na socialni pomoči. Skrbi pa nas tudi sanacija Lokovice.

Kot poslanec v državnem zboru RS najbrž veliko časa preživite v Ljubljani?

Udeležujem se vseh sej odborov, katerih član sem, vseh rednih in izrednih sej DZ. Kadar pa nimam teh obveznosti, sem na Občini. Na občini sem tudi vsako jutro pred sejami in vsak večer, ko se vračam domov iz Ljubljane. Moj delovnik je vedno od 7.00 do poznih večernih ur.

Ste v tem mandatu tudi član kakšne komisije?

Sem član treh komisij: za zdravstvo, šolstvo in promet.

Kaj menite je dvojna funkcija župan-poslanec, je to dobra opcija ali se bo v prihodnje to res izključevalo? In kje vi dobivate plačo?

Mislim, da je ta opcija dobra. Župani imamo tako večjo možnost za direkten stik z ministri in ministrstvi. Dobimo informacije iz prve roke. Lažje lahko predstavimo svoje težave in pot do določenih rešitev je večkrat krajša. Seveda pa je obremenjenost dosti večja.

Sem redno zaposlen v parlamentu, torej dobim plačo v Ljubljani.

Kako ste preživeli dopust?

V mesecu avgustu so parlamentarne počitnice, torej je to uradno moj dopust. Preživel sem ga delovno. Vse dni sem delal na Občini.

Glede na to, da je intervju nastal malo pred svečano sejo oziroma praznikom občine Šoštanj, vas prosimo, da ob koncu nagovorite občane v smislu praznika oziroma poveste, kako ste zadovoljni z letošnjimi prazničnimi dogajanji.

Občinska uprava vsako leto pripravi v mesecu septembru niz prireditev. Želimo si, da bi jih obiskalo čim več občanov in občanov. Žal nam to le deloma uspeva. Veliko jih je, ki govorijo, da se v Šoštanju nič ne dogaja. Nekatere kulturne in tudi športne prireditve pa velikokrat zgledajo, kot da so namenjene same sebi. Škoda. Vsem želim prijetno praznovanje našega praznika. Odgovorni smo za tisto, kar naredimo, pa tudi za tisto, česar ne. (Voltaire)

Župan v imenu Lista se vam zahvaljujem za vaše besede in tudi vam čestitke ob prazniku. Želim vam dobrega dela in odličnih rezultatov, ob katerih se boste z zadovoljstvom zazrli v prihodnost.

OBČINA ŠOŠTANJ

Spoštovane občanke in občani Občine Šoštanj,

Ob 30. septembru, prazniku Občine Šoštanj ter 15. letnici ponovne ustanovitve Občine Šoštanj, Vam iskreno čestitamo.

Zaradi skupne želje po doseženih ciljih enakomerno uresničujemo potrebe na celotnem območju naše občine.

Z velikim spoštovanjem do bogate dediščine šoštanjske preteklosti si prizadevamo, da jo ponovno odkrivamo in ponosno predstavljamo za sedanjost in za prihodnost.

Župan, svetniki in uprava Občine Šoštanj

Napovednik

september 2009

PRIPREDETEV

kavarna & šoštanj

List

kabelsko razdelilni sistem šoštanj

Šoštanj.info
<http://soostanj.info>

KDAJ

ZVRST

KAJ

KJE

VABI VAS

1. teden

četrtek, 1.10. ob 16:00	balinanje	Dnevi rekreacije 2009: Dan balinanja	Balinarsko igrišče Topolšica	Športna zveza Šoštanj in Balinarski klub Topolšica
petek, 2.10. dopoldan	kiparstvo	36. Mala Napotnikova kiparska kolonija	Zavodnje	Medobčinska zveza prijateljev mladine
petek, 2.10. ob 19:00	predstavitve	Prireditev ob 700-letnici prve omembe vasi Družmirje	Mestna galerija Šoštanj	Krajevna skupnost Šoštanj
sobota, 3.10. dopoldan	kiparstvo	36. Mala Napotnikova kiparska kolonija	Zavodnje	Medobčinska zveza prijateljev mladine
sobota, 3.10. ob 14:00	gibalne igre	ŠOŠTANJ PRAZNUJE 2009: Otroške igre na napihljivih igralih	Športna dvorana Šoštanj	Krajevna skupnost Šoštanj
sobota, 3.10. ob 15:00	nogomet	Šoštanj : LKW Jack Gerečja vas (Štajerska liga v nogometu)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj
sobota, 3.10. ob 16:00	predstava	ŠOŠTANJ PRAZNUJE 2009: lutkovna predstava za otroke	Športna dvorana Šoštanj	Krajevna skupnost Šoštanj
sobota, 3.10. ob 16:00	odbojka	Dnevi rekreacije 2009: Turnir mešanih ekip v odbojki	Telovadnica OŠ Šoštanj	Športna zveza Šoštanj in Športno društvo Šoštanj
sobota, 3.10. ob 20:00	koncert	ŠOŠTANJ PRAZNUJE 2009: premiera filma "Šoštanj rola 2009" in glasba z Janijem Napotnikom	Športna dvorana Šoštanj	Krajevna skupnost Šoštanj
sobota, 3.10. ob 21:00	koncert	ŠOŠTANJ PRAZNUJE 2009: koncert skupine SOULFINGERS	Športna dvorana Šoštanj	Krajevna skupnost Šoštanj
nedelja, 4.10. ob 9:00	šah	Dnevi rekreacije 2009: Šahovski turnir	Gasilski dom Šoštanj	Športna zveza Šoštanj in Šahovski klub Šoštanj

september

2. teden

sreda, 7.10. ob 7:00	krvodajalstvo	Krvodajalska akcija – prevoz v Bolnico Slovenj Gradec iz Lokovice	Lokovica	<i>Območni odbor Rdečega križa Velenje</i>
sobota, 10.10.	planinstvo	Planinski tabor za odrasle: Bosna in Hercegovina (7 dni)	BIH	<i>Planinsko društvo Šoštanj</i>

3. teden

sreda, 14.10. ob 8:00	pohodništvo	Pohodniški izlet na Šentjur - Proseniški ribnik	Šentjur	<i>Pohodniška sekcija Društva upokojencev Šoštanj</i>
sreda, 14.10. ob 8:00	krvodajalstvo	Krvodajalska akcija v Šoštanju (akcija traja do 13:00)	restavracija Rednak	<i>Območni odbor Rdečega križa Velenje</i>
četrtek, 8.10. ob 19:00	slikarstvo	Otvoritev razstave Jožeta Svetine	Mestna galerija Šoštanj	<i>Zavod za kulturo Šoštanj in Občina Šoštanj</i>
petek, 16.10. ob 19:00	predstava	Standup predstava	Mestna galerija Šoštanj	<i>Zavod za kulturo Šoštanj</i>
sobota, 17.10. dopoldan	dobrodelnost	Dobrodelna akcija Drobtinica	center Šoštanja	<i>Območni odbor Rdečega križa Velenje</i>
sobota, 17.10. ob 15:00	nogomet	Šoštanj : Aha Emmi Bistrica (Štajerska liga v nogometu)	Stadion Šoštanj	<i>Nogometni klub Šoštanj</i>
sobota, 17.10. ob 19:00	košarka	Elektra Esotech : Zlatorog Laško (Liga Telemach oz. 1. A SKL)	Športna dvorana Šoštanj	<i>Košarkarski klub Elektra</i>

4. teden

sobota, 24.10.	odbojka	Kajuh Šoštanj : Ankaran Hrvatini (2. državna odbojcarska liga – ženske)	Telovadnica OŠ Šoštanj	<i>Ženski odbojcarski klub Kajuh Šoštanj</i>
sobota, 24.10.	odbojka	Šoštanj Topolšica : Žužemberk (2. državna odbojcarska liga - moški)	Športna dvorana Šoštanj	<i>Odbojcarski klub Šoštanj Topolšica</i>

5. teden

petek, 30.10. ob 19:00	pogovor	Galerijski večer – predstavitev zbornika Usnjarstvo na slovenskem	Mestna galerija Šoštanj	<i>Zavod za kulturo Šoštanj</i>
petek, 30.10. ob 20:00	košarka	Elektra Esotech : Alpos Šentjur (Liga Telemach oz. 1. A SKL)	Športna dvorana Šoštanj	<i>Košarkarski klub Elektra</i>
sobota, 31.10. ob 14:00	nogomet	Šoštanj : Bukovci (Štajerska liga v nogometu)	Stadion Šoštanj	<i>Nogometni klub Šoštanj</i>

Napovednik prireditev objavljajo: mesečnik LIST, Kabelska televizija Šoštanja (C34) in spletni Portal Šoštanj.info (<http://www.sostanj.info>). Podatke o prireditvah pošljite na el. naslov: prireditve@sostanj.net.

KATEGORIJE PRIREDITEV:

šport

kultura in umetnost

splošno

Podobe kulture

POZDRAV IZ ŠOŠTANJA

Skrb za ohranjanje kulturne dediščine se v Občini Šoštanj kaže skozi mnoge projekte in z veseljem ugotavljamo, da je na Občini Šoštanj izreden posluš za to in da se za kulturo v občinskem proračunu namenja zaslužen del. Projekt knjige **Pozdrav iz Šoštanja** je tekel od ideje, ki jo je najprej ponudil zbiratelj **Zvone Čebul** s svojo izredno zbirko starih razglednic Šoštanja do tistih, ki so jo sprejeli in podprli. K urejanju in izbiri motivov in pisanju tekstov je pristopil **dr. Tone Ravnikar**, ki je v izbor vključil tudi razglednice, ki jih hrani Muzej Velenje. V izbor je vzel obdobje tako imenovane zlate dobe razglednic, to je od konca 19. stoletja pa do časa pred drugo svetovno vojno, in svoj izbor ustrezno in strokovno utemeljil s teksti ob

izbranih motivih. Na 180 straneh te za Šoštanj izredno pomembne knjige je moč zaslediti zanimive in identične motive nekega preteklega časa.

Na prvih straneh so knjigi na pot zapisali nekaj misli župan Občine Šoštanj **Darko Menih**, direktorica občinske uprave **Darja Medved**, Višja svetovalka za družbene dejavnosti pri Občini Šoštanj **Alenka Verbič** in seveda avtor knjige dr. Tone Ravnikar, ki je zapisal:

Ko govorimo o Šoštanju, so razglednice tiste pričevalke, ki najbolj ponazarjajo izgled in utrip mesta v trenutku, ko je dosegel enega od svojih vrhuncev v razvoju. Nenazadnje pa bodo, upam, inspiracija tistim arhitektom in drugim snovalcem današnjega Šoštanja, da mu bodo povrnilo (zapakirano v sodobno preobleko, seveda) izgled in plemenitost, ki jo je kraj imel. Ob združitvi obeh zbirk razglednic, Čebulove in muzejske, je veljalo načelo, da če imamo v obeh zbirkah isto razglednico, uporabimo najprej tisto iz zbirke Zvoneta Čebula, če seveda ni bila preveč poškodovana ali iz drugih razlogov manj povedna kot muzejska. Tako je končni izplen tak, da je v knjigi približno 2/3 razglednic

Avtor knjige dr. Tone Ravnikar / foto: Dejan Tonkli

iz zbirke Zvoneta Čebula in 1/3 razglednic zbirke Muzeja Velenje. Ker pa je ta knjiga posvečena Šoštanju in sosednjim krajem in ne zbiralcem, namerno nismo obremenjevali posameznih slik še s temi podatki, ampak smo pustili razglednice dihati same po sebi ...

Predstavitve knjige *Pozdrav iz Šoštanja* je bila v Mestni galeriji Šoštanj 17. septembra 2009, v okviru praznovanj Občine Šoštanj. Na njej so sodelovali mladi glasbeniki Glasbene šole Fran Korun Koželjski, besedo o knjigi in avtorju je na dogodku prispeval **dr. Darko Flis**, profesor na Filozofski fakulteti Maribor. Dr. Tone Ravnikar je spregovoril o pomenu knjige kot pisnega dokumenta za sedanji Šoštanj in zanamce, župan občine pa se je zahvalil še Zvonetu Čebulu, Mojci Čebul, Damjanu Kljajiču in Alenki Verbič za delo in izvedbo tega projekta. Na prireditvi so si mnogi zbrani z zanimanjem ogledali razstavo starih razglednic, katero je uredil dr. Ravnikar. V znak prazničnosti so knjigo obiskovalci galerije ta dan prejeli zastonj, drugače pa bo dostojno in dragoceno reprezentančno gradivo Občine Šoštanj.

Milojka Komprej

Razstavo starih razglednic so si z zanimanjem ogledali. / foto: Dejan Tonkli

Bili s(m)o

POSLEDNJI MOHIKANCI

(Če kdo morda ne ve: Mohikanci so bili severnoameriški Indijanci, ki so bili pred kakimi 150 leti prisilno preseljeni z njihovega ozemlja v uradno določene rezervate.)

Nedavno tega je bilo v Gaberkah srečanje vseh preseljenih z območja rudarjenja Premogovnika Velenje. Prišli so od blizu in daleč, da bi si ogledali področje, kjer so nekoč stale njihove hišice, se nahajale njihove njivice, travniki in gozdovi. Prišli so, da bi se srečali z nekdanjimi sosedi, prijatelji in znanci ter da bi obudili spomine na čase zadnjih desetletij prejšnjega stoletja, ko so še stale njihove hišice, se razprostirala žitna polja, zeleni travniki in košati gozdovi. Vseh teh domačij sedaj ni več, hišice in gospodarska poslopja so porušeni, njive in polja pa bodo čez kako desetletje poplavljeni.

Tako je bilo samo z južnega dela Gaberk preseljenih 34 družin oziroma domačij, iz ostalih krajev pa je število preseljencev naslednje: Družmirje 94,

Šoštanj 33, Preloge 25, Pesje 42, Škale 67, Metleče 5 in Ravne 1. Tako je torej skupno število kar 301 preseljena domačija. Vse te družine so svoje imetje morale žrtvovati za dobrobit celotne Šaleške doline, kajti pod njihovimi domačijami se skrivajo debele plasti energenta, premoga, ki bo še kakih 40 let poskrbel za proizvodnjo električne energije v šoštanski elektrarni in omogočil odpiranje novih delovnih mest ter ohranitev dosedanjih.

Preseljevanje ogroženih domačij se je zgodilo v zadnjih desetletjih prejšnjega stoletja, nekako do leta 2000. Ostale so le še tri domačije, in sicer Oroževi, Plešejevi in Lomšekovi, nekdanj poimenovani Žagmajstrovi (po prvotnem lastniku domačije žagarju, ki je bil zaposlen na Basistovi žagi v Velunji). No, ker pa so to bili res zadnji, ki so bili preseljeni, so se nekako poistovetili s tistimi nasilno preseljenimi Indijanci in se šaljivo poimenovali za »poslednje Mohikance iz Žabje doline«. (Južni del Gaberk je, po ustnem izročilu, dobil ime Žabja vas zaradi velikega števila žab, ki so domovale na izrazito zamočvirjenem zemljišču med takratno Plešejevo domačijo in potokom Velunjo.)

To je del некоč poseljene Žabje vasi. Zadnji preseljenci so bili Lomšekovi, Oroževi in Plešejevi, od katerih vidimo še hišo, gospodarsko poslopje s hlevom in kozolec. Ostali so samo še travniki in njivice, ki pa jim v naslednjih desetletjih tudi grozi »vesoljni potop«.

foto: arhiv Lomšek

Prva »mohikanska družina« Hedvike in Maksa Lomšeka se je morala izseliti leta 2000, druga je bila na vrsti Oroževa – Jelka in Tone Zajc, zadnji pa so bili Plešejevi – Marta in Branko Videčnik. Ti dve družini sta imeli še nekako, rekli bi, »srečo v nesreči«, kajti preselili sta se kar na severni del Gaberka, ki se nahaja na neogroženem področju in je manj kot kilometer oddaljeno od njunega prejšnjega domovanja. Lomšekovi pa so imeli manj sreče in so si morali zgraditi novo domovanje v »predmestju Šoštanja« v novem naselju Pohrastnik.

No in kako so se naši »mohikanci« vživeli v novo okolje, kako se sedaj po skoraj desetletju počutijo in kaj počnejo, pa naj povedo kar sami. Pričel pa bi kar jaz, Maks Lomšek, pisec teh vrstic:

Dodeljena nam je bila gradbena parcela na Pohrastniku, uradno se sedaj naselje imenuje Florjan pri Šoštanju, s katero smo še kar zadovoljni. Leži izven »strogega centra« naselja, nedaleč od smrekovega gozda in obdana z različnimi hišicami prijaznih sosedov. Tu smo si torej dali postaviti kar čedno hišico, sicer malo večjo, ki naj bi bila na voljo tudi našim zanamcem.

Pri gradnji novega domovanja pa so kmalu nastopile komplikacije, kajti odškodnina za naše bivše posestvo (hiša, gospodarsko poslopje, vrt,

sadovnjak, njiva, travnik in gozd) je bila precej nižja od pričakovane, tako da ni zadostovala za dograditev nove hiše in je bilo treba najeti kredit, ki ga, žal, še danes odplačujemo. Poznavalci tovrstne problematike so me kasneje sicer opozorili, da ocenitev ni bila realna, vendar bilo je prepozno.

Tudi pri preseljevanju inventarja ni šlo vse gladko. Za prevoz pohištva in ostale težje opreme je sicer poskrbel Premogovnik Velenje, a se je med prevozom kar marsikaj »izgubilo«. Je pa še ostalo ogromno manjše opreme, orodja in različnih stvari, ki jih je bilo škoda prepustiti propadu, zato sem jih postopoma kar sam s polnim osebnim avtom prevažal na novi dom. Toda, glej ga vraga, vsakokrat ko sem prišel nazaj na staro prizorišče, sem ugotovil, da kaj manjka. Ker je bilo staro gospodarsko poslopje preurejeno v garažo, skladišče in priročno delavnico, je bilo v njemu še mnogo uporabnih stvari, ki pa jih je bilo ob vsakem mojem obisku manj. Najprej so iz bivše garaže »izpuhteli« trije bicikli in starejši moped, ob naslednjem obisku ni bilo več kovinske raztegljive skrinjice, polne ključavničarskega orodja, dve sekiri in vrtnarsko orodje. Naslednjič sem s seboj vzel pomočnika, kajti naložiti bi bilo treba težko kovaško nakovalo, ki ga je kot priznanje za uspešno opravljen strokovni izpit prejel moj oče in bi mi

bilo drag pa tudi uporaben spomin. Toda tam, kjer se je nahajalo nakovalo, je zijala praznina, kajti nakovalo je čez noč izginilo. Že pošteno jezen sem se hotel prepričati, kaj je s stvarmi v zgornjem delu bivšega hleva, ko sem prepaden ugotovil, da tudi lesenih stopnic ni več – kar čez noč so izginile. Skrajno jezen in besen sem k sreči našel staro polomljeno lestev, ki je še ostala, ter se po njej, poln zle slutnje povzpел navzgor. In res, nove kopalne kadi, dvoje sank, smuči in čevljev ni bilo več ... Od jeze in razočaranja nad vsemi temi krajami sem kar obsedel in kar dolgo je trajalo, da sem se toliko opomogel, da sem odšel na novi dom.

Po nekaj dneh, ko sem tako razmišljal, kdo je ali kdo so malopridneži, ki so nas tako temeljito oskubili, sem se spomnil, da sem nekega jutra, ko sem prišel na staro domovanje, zalotil nekega (ne)znanca, ki si je ogledoval naše, še ne popolnoma izpraznjene zgradbe, ki pa jo je, ko me je zagledal, z mopedom jadno odkuril. Še danes pa sem prepričan, da je ravno tisti možak zakrivil vse te kraje in lopovščine ostankov naše bivše imovine, ker se morebitnemu srečanju z menoj na daleč izogne.

To so pač bolj neprijetni spomini, povezani s preseljevanjem ogroženec, sicer pa se naj bi pri nekaterih družinskih in ostalih preseljenjih dogajale podobne nečednosti kraj in poškodb še uporabnega orodja.

Pa naj obelodanim še eno zgodbo, povezano z družinskiimi preseljenji.

Nekega jutra, ko sem ob soseda, kot vsako jutro, prinesel kanglico mleka, sem ob naših dveh »avtohtonih« steriliziranih mucah opazil še dve popolnoma tuji mački. Bili sta precej zanemarjeni in očitno tudi sestradani, da sta se ob naših mucah takoj lotili nalitega mleka in se nato tudi kar udomačili. Vendar pa ni ostalo le pri teh dveh mačkah, kajti čez par dni sem ugotovil, da se je število mačk precej povečalo. Pričel sem razmišljati, kako je to mogoče, in se končno domislil, da ko so se morali tam okoli 80. let preseljevati Družmirčani, so na

Zdravilni termalni vreli vabijo v svoj objem...

- čudoviti zunanji in notranji termalni bazeni
- savne in solarij
- klasične in alternativne masaže ter široka paleta wellness in medico wellness storitev
- odlična kulinarčna ponudba v restavraciji in v kavarni

Rosebej ugodno:

- kopanje s kosilom ali večerjo
- družinske bazenske vstopnice
- mesečne bazenske vstopnice

Terme Topolšica

Dobrodošli!

izpraznjenih domačijah marsikje ostale njihove muce. Le-te so si pač poiskale najbližje še naseljeno področje in se tako ustavile pri nas. Sicer nisem kak poseben ljubitelj mačk, vendar so se mi zapuščene živalce zasmilile, da sem jim le zagotovil potrebno zatočišče. So pa nekatere v teh par letih bivanja pri nas imele tudi mladiče in je, kljub posredovanju šoštanjske veterinarske postaje, sčasoma naše gospodarsko poslopje postalo že prava mačja farma s 16 člani mačje družine. Nekega jutra pa sem presenečen opazil, da so se našim mucam pri zajtrku pridružili še trije majhni ježki, ki so ostali brez mamice, verjetno žrtve prometne ceste. Ježki so kar par tednov uživali mačje gostoljubje, ko pa so malo odrasli in se opomogli, so se kar poslovili.

Ko se je pričel približevati čas preseljevanja južnega dela Gaberk, me je kar močno zaskrbelo, kaj bo zdaj z našo »mačjo farmo« oziroma kaj storiti s tolikimi mucami. Seveda jih je bilo treba razredčiti na čim bolj human način, tako da so prišle v poštev injekcije, uspavanje, nekatere pa so postale tudi žrtve takrat precej prometne ceste tik mimo naše domačije.

Naslednji »mohikanec«, ki je spregovoril o svojem novem domovanju je bil Branko Videčnik – Plešej, ki se je z ženo Marto, hčerko Lauro in sinkom Alešem moral preseliti. Rekel pa je takole:

Priznati moram, da smo s težkim srcem zapustili našo domačijo. Boleče je bilo spoznanje, da se moram posloviti od doma, kjer sem preživel mladostna leta, si v zrelih letih ustvaril družino, ko moramo sedaj vse zapustiti in oditi na tuje. V tolažbo nam je edino to, da smo dobili nadomestno parcelo, ki ni od prejšnje domačije preveč oddaljena in se nahaja na področju, ki zaradi premoga ni več ogroženo. Tu sta nam bila kar na hitro zgrajena nova hiša in gospodarsko poslopje s hlevom, pri čemer pa bi imel glede kvalitete gradnje kar precej pripomb. Kot doslej se mislim tudi v bodoče ukvarjati s kmetovanjem in živinorejo. Imamo kar nekaj krav molznic in dnevno oddamo precej mleka.

Tako gospodarili pa bomo lahko, žal, le še tako dolgo, dokler bodo naši dosednji travniki še zeleneli in bo na njivah valovalo žitno klasje. Kako bo pa potem, ko bo na njih valovalo družmirsko jezero, je pa še velika neznanka. Na Premogovniku Velenje so nam sicer obljubljali nekaj oddaljenih nadomestnih zemljišč, vendar so na nas, preseljence, ki smo jim morali prepustiti vse naše imetje, kar nekako pozabili. S trenutnim stanjem smo na novem domovanju sicer še kar zadovoljni, vendar s strahom zremo v negotovo bodočnost ...

Tretji izmed »poslednjih mohikancev«, ki so morali zapustiti ogroženo posestvo, pa so bili Oroževi. »Poglavar družine« Anton Zajc se je

z ženo Jelko, hčerko Majo in sinom Tomažem z njihovega prijaznega domovanja preselil na neogroženi predel Gaberk. Radi ali neradi so se z žalostjo v srcih poslovili od ljubljene domačije, ki je postala žrtev pod njo skritega »črnega bogastva«, velikih zalog premoga.

Pa je dejal Tone: Sem sicer upokojeni rudar, vendar se kar dobro spoznam na kmečka opravila in bomo s pomočjo ostale družine še naprej po malem kmetovali.« Navsezadnje pa so imeli še kar srečo, ker jim je zemljišče za

ново domačijo odstopila kar svakinja Milica, ki ima svoje posestvo na neogroženem delu Gaberk. Tako so si na mali vzpetini, ob meji med Gaberkami in Ravnam, ustvarili novi dom, odkoder imajo lep razgled na južni del dolinice, kjer je nekoč stala njihova domačija.

Tam so zaenkrat še njihovi travniki in njivice – vendar, kako dolgo še ...?

Maks Lomšek

Prijazen novi dom Oroževih, kjer gospodinja Jelka skrbi, da bi bilo njihovo življenje tudi v bodoče čim bolj rožnato.

Z balkona Plešejeve nove hišice se odpira lep pogled na zgornji del gaberške doline in novo naselje, ki mu je namenjena prijaznejša bodočnost.

Tudi Lomšekovi so s svojo prijazno hišico sredi obilo zelenja in prijaznih sosedov kar zadovoljni.

foto: arhiv Lomšek

01/08/200

JANKO HUDEJ

in Lokoviški fantje

Le malo jih je, ki ga ne bi poznali. Njegov zaščitni znak so bila vedno očala in brada, najbolj poznan pa je po dveh stvareh, in sicer kot lovec in kot muzikant. »Frajtonerica« je tista, ki je že dolgo njegova ljubica in iz katere je zvil ljudem mnogo veselja.

Rojen je leta 1955, doma, v Lokovici, kjer z družino živi tudi danes. Mladega in nagajivega fantiča je pozno, šele v letih odrasčanja, začela zanimati harmonika. Natančneje pri 16 letih. Precej pozno, bi lahko rekli. Harmoniko je imel sicer doma, saj je nanjo igral tudi stari oče, vendar zanimanja ni takoj pokazal. Navdušenje nad harmoniko ga je prevzelo, ko se je na nekem srečanju srečal s sošolcem, ki je igral na diatonično harmoniko. To je bila prelomnica v njegovem življenju, saj se je takrat odločil, da se bo pričel aktivno učiti igranja na »frajtonerico«. Pri njegovih 16 letih še ni bilo toliko učiteljev diatonične harmonike. »Vsi so se učili igranja ob poslušanju gramofonskih plošč,« pove Janko. V času, ko je zorela v njem želja po aktivnem igranju in učenju, se je v Šoštanj iz Kopa ravnó preselil Edi Pristovšek (žal že pokojni), ki je obvladal več instrumentov, zelo dobro pa je poučeval diatonično harmoniko. Janko se je začel učiti popolnoma od začetka, medtem pa sta z Edijem postala tudi dobra prijatelja. Poučeval ga je nekaj let, še kasneje, ko je že sam igral, mu je Edi še vedno pomagal sestavljati skladbe in jih dodelati do konca.

Jankov prvi nastop je bil v zimskih mesecih leta 1973, pri 18 letih. Šlo je za poroko v ožjem krogu. Ljudje so bili zbrani skupaj na poroki, vendar niso imeli muzikanta. Prišli so do Jankovega starega očeta, ki pa ni več želel igrati, zato je za igranje predlagal svojega vnuka. Takoj so ga odpeljali s seboj. »Takrat je bilo veliko treme,«

pravi, »vendar sem jo premagal in igral.« Ko je dobil tudi prvi zaslužek, je seveda dobil še večje veselje do igranja. Nekaj časa je igral sam, po služenju vojaškega roka pa z ansambлом. Takrat si je tudi kupil svojo prvo harmoniko. Prvi ansambel so sestavljali: Jože Šumah (bariton, kontrabas in vokal), Anton Pirečnik (klarinet) in seveda Janko Hudej (diatonična harmonika). Skupaj so delovali približno dve leti, nato so prekinili sodelovanje in Janko je pričel iskati novo sestavo. Kot redni član se mu je leta 1979 pridružil Igor Ribizel, baritonist in vokalist iz Gavn v Občini Šmartno ob Paki. Prijatelja sta še danes. Željo sta imela še po rednem kitaristu, a so se ti sprva menjavali, nato pa se jima je kot stalni član leta 1981 pridružil Klemen Mikek iz Skornega, kitarist in vokalist. Poimenovali so se Lokoviški fantje. Razlog za takšno ime izhaja iz tega, da so takrat bili resnično vsi fantje, vaje pa so imeli v Domu krajanov v Lokovici. Kot trio so skupaj ustvarjali šestnajst let, leta 1997 pa se jim je priključil Edi Dobnik, bivši član ansambla Vesna, ki je igral klaviature in vokal. Kot okrepitev so ga povabili zaradi vse večje potrebe po igranju zabavne glasbe. Skupaj so igrali približno deset let, nato pa so prenehali, razlog je bila služba, zdravje ... Svojih skladb sicer niso snemali, igrali pa so predvsem narodnozabavno glasbo.

Janko pravi, da so bili takrat njihovi vzorniki legende, kot so Avenik, Slak, Mihelič, Delčnjak ... V letih, ko so pričenjali igrati, še ni bilo toliko glasbenih skupin. Ker so poleg igranja imeli zelo dober zabavni program, ki ga nekaterim danes zelo primanjkuje, so bili še toliko bolj iskani. »Igranja je bilo na pretek,« je povedal Janko. »Se je zgodilo tudi, da je več parov želelo, da bi jim igrali na poroki isto soboto,« se še spominja.

Janko ima v svoji beležnici zabeleženih več kot 500 porok. Na večini porok je igral s svojim

foto: arhiv J. Hudej

ansambлом Lokoviški fantje, nekaj porok je bilo tudi prej, s prvotno zasedbo. Veliko so igrali tudi na raznih plesih, fantovščinah, manjših veselicah, pa tudi dobrodelnih koncertih. Šele kasneje so zelo popularne postale tudi obletnice, predvsem abrahami.

Janko pravi, da jim je večina porok ostala v lepem spominu, bilo pa je tudi nekaj izjem. »Doživeli smo tudi že fizični obračun med ženinom in nevesto, k sreči so nam poroko vseeno plačali,« se smeji Janko. Zgodilo se je, da so igrali cele vikende, kar tri dni zapored. K sreči so se vedno srečni vrnili domov, nekajkrat so bili tako utrujeni, da so se ustavili kar ob cesti in zaspali za kakšno urico, nato pa nadaljevali pot.

Udeleževal se je tudi tekmovanj igranja na diatonično harmoniko. Eno takšnih so bilo tudi na Pokljuki, odvijala so se pa ob nedeljah. Tako se je zgodilo, da je enkrat na tekmovanje odšel kar s poroke, ki se je končala v nedeljo zjutraj. Dobro se spominja, kako je počival pred tekmovanjem, saj so mu dejali, da bo na vrsti čez dve uri. Leta 1984 se je udeležil tekmovanja v Ljubečni in zasedel 7. mesto v državi. V vseh letih igranja si je zaradi različnih glasov kupil tudi več diatoničnih harmonik.

Posebno presenečenje je Janko doživel pred štirimi leti na slavu svojega abrahama, ko sta mu zaigrala prvotna člana njegovega ansambla, seveda poleg Lokoviških fantov. Tudi na njegovi poroki leta 1985 sta igrala člana njegovega ansambla, ki sta si za ta dan poiskala drugega harmonikarja.

Janko je zaposlen v Termoelektrarni Šoštanj. Izšolal se je za elektrikarja. Z rednim igranjem z ansambлом se ne ukvarja že več kot dve leti. Je pa vnet član zelene bratovščine. Ponosen je, da ima v svojih vrstah lovski ansambel, skoraj kvintet, saj jim manjka samo kitara. Igrajo kot veterani, predvsem na lovskih zabavah. Poje pa tudi pri pevskem zboru smrekovskih lovcev. Aktivnosti mu vsekakor ne zmanjka, vse pa je veliko lažje uskladiti, če nekaj počneš z veseljem, še pove Janko.

Melita Hudej

Knjižničarka

Knjige so strašno zanimive. Pomagajo ti zbežati pred mamo in atom, potisnejo te v drug svet – z nežnim copatom. Lahko si kraljična ali pa princ, lahko si neustrašen, glavni pobalin.

In vedno te varno nazaj zapeljejo in se ti znova ponudijo, ko te življenjske poti do nje pripeljejo. A vendar otroci vedo, da knjige ne bi bile knjige brez knjižničark. O poklicu in šolski knjižnici sem se pogovarjala z Brigito Grobelnik in Lidio Freljih, knjižničarkama na OŠ Šoštanj.

Šolska knjižničarka je tista oseba ki izposoja gradiva učencem in delavcem šole, vpisuje in opremlja gradivo, odpisuje zastarelo in poškodovano gradivo, vodi ure knjižnično informacijskega znanja..

Njena naloga je tudi medpredmetno povezovanje (sodelovanje z učitelji in učenci na različnih področjih), pripravljanje razstav, vodenje knjižničarskega krožka, reševanje kvizov (MEGA kviz), sodelovanje pri izbiri NAJ knjige, priprava in izvedba knjižnega sejma, organizacija bralne značke in pa vodenje pogovorov o knjigah ter vzpodbujanje branja.

Pri tako odgovornem delu seveda ni dovolj le, če radi beremo, knjižničarka mora imeti tudi ustrezno izobrazbo – naziv bibliotekarja, ki ga ponavadi pridobijo tako, da se po končani gimnaziji vpišejo na filozofsko fakulteto, smer bibliotekarstvo.

Prednosti pri tem poklicu so delo z mladimi bralci, spremljanje njihovega bralnega razvoja,

Pomembne pa so tudi knjižnice, saj je osrednji in najpomembnejši cilj knjižnice spodbujati in oblikovati bralni interes mladih.

Tudi najboljše knjige se lahko sprevržejo v odpadke, če jih na slepo postavimo v napačne knjigarne, knjižnice ali kataloge; če jih postavimo na polico brez pravega reda; če so skrite nekje, kjer jih težko dosežemo; če obstajajo telesne, časovne ali tržne ovire za njihov nakup; ali če bralcu rečemo, da niso dostopne, čeprav to ni res.

In vedite, da ni pomembno, koliko knjig človek prebere, ker število prebranih knjig ne odraža količine in kakovosti pridobljenih spoznanj bralca, še najmanj pa, kako je ta spoznanja prenesel v svoje življenje.

Otroci pri branju. / foto: arhiv šole

spoznavanje sodobne leposlovne in poučne mladinske literature, možnost spoznavanja različnih kulturnih ustvarjalcev ob prireditvi za bralno značko ... Slabost pa je delo za računalnikom in velika ponudba različnega gradiva, a premalo denarja za nakup le-tega.

Bralna značka je slovensko gibanje, ki spodbuja mlade k branju in dviga njihovo bralno kulturo. V ta namen razvija različne programe in akcije: zgibanka Zibelka branja osvešča starše novorojenčkov, Predšolska bralna značka razvija družinsko branje, Bralna značka v osnovni šoli motivira za branje otroke oz. mlade do 15. leta starosti.

Bralno značko sta po češkem zgledu osnovala ravnatelj osnovne šole na Prevaljah, pisatelj Leopold Suhodolčan, in profesor slovenščine na tej šoli, Stanko Kotnik. Prvo tekmovanje za Prežihovo bralno značko so razglasili na področju štirih koroških občin v jeseni leta 1960, prve Prežihove bralne značke so bile podeljene maja 1961 v Kotljah, Kajuhovo bralno značko pa podeljujemo že 42. leto.

Vesna Panič

g: 041 661 229

wr: www.robertgolicnik.com

GOLIČNIK
ZASEBNI GLASBENI CENTER

Občini Šoštanj
iskrene čestitke
ob prazniku.

Dogodki in ljudje

Dobrodošli doma v Belih Vodah

Družina Mazej, (po domače Savinek), je v nedeljo, 13. septembra, organizirala srečanje Belovoščanov, tistih, ki so naseljeni po strmih pobočjih te vasi pod sv. Križem, kakor tistih, ki so šli v dolino in v svet. Prav vsi, ki vas je pot že kdaj ponesla do sv. Križa, znamenite romarske cerkvice iz 19. stoletja, ste na poti skozi Bele Vode nad Šoštanjem zagotovo zaznali lepote in posebnosti tega kraja, ki ga odlikujejo samotne kmetije in strma pobočja. Približno 250 prebivalcev še živi tu.

Srečanje se je začelo pri cerkvi sv. Križa, kjer je bila maša, nato pa se je skupina, ki je štela čez 320 udeležencev pomaknila do Savinekovi. Okoli 500 jih je bilo vabljenih po besedah organizatorja, ki je vabil preko osebnih znanstev in tudi preko radia. Savinekovi so veseli, da je bila udeležba tako

šole. Med tistimi, ki imajo korenine v tej vasi, je tudi bivša ministrica za zdravje **Zofija Mazej Kukovič**, ki je zbrane spomnila na posamezna težka, a tudi lepa obdobja v zgodovini kraja.

Nekateri se še spominjate, drugim pa so o tem pripovedovali starši, da je pred desetletji po teh strminah raslo žito, rž, pšenica, oves, ajda, da je tukaj rasel bob, ... da nobena kmetija ni bila brez lana, iz katerega so delali predivo in tkali platno, da je bila tod doma domača obrt: čevljar, kovač, tesar, mizar, mlinar, ... da je bila ob Ljubiji mlinska pot, kjer so brzice Ljubije poganjala mlinska kolesa. Vsak kmet je imel svoj mlin, kjer se je mlelo doma pridelano žito. Da so tod pele kose, da se je slišala pesem koscev, pesem žanjic, ki so od jutra do poznega večera neutrudno žele žito in ga povijala v snope. Namesto današnjih traktorjev in gamsov so voli in konji opravljali vleko pluga, vodov,

Zofka Mazej Kukovič / foto: Dejan Tonkli

foto: Dejan Tonkli

številčna, hkrati pa se zahvaljujejo sosedom, ki so jim pomagali realizirati idejo. Zbrani so v pristrčnem vzdušju ob zvokih glasbe obujali skupne spomine in obnavljali že pozabljena znanstva. Gleda na to, da je bilo prvo srečanje takšne vrste leta 1988, je prevladovalo mnenje, da bi se morali dobivati pogosteje. Na druženje je bil povabljen tudi župan Občine Šoštanj in poslanec v DZ **Darko Menih**, ki se je vabilu z veseljem odzval. Ob tem je predstavil nekatere projekte, ki jih ima Občina Šoštanj v načrtu izpeljati v tem kraju, med njimi tudi ureditev mrliške vežice in oživitve prostorov

vleke lesa in vožnje z vozovi v dolino. Ko so se kmetje vračali s praznim vozom in konji iz Šoštanja, so pomalicali in se včasih tudi malo dlje povselili pri Grebenšku. Iznajdljivi konji so šli kar sami domov, ko so postali dovolj utrujeni in lačni. Svojo pot so dobro poznali, nikoli se niso izgubili.

Svoj govor je zaključila z besedami: Dobrodošli doma v Belih Vodah.

Milajka Komprej

Srečanje še bo

Ob Družmirskem jezeru je bilo v soboto, 12. septembra, tradicionalno **13. srečanje veteranskih organizacij in slovenskih častnikov Velenje**. Ob tem so se odvijale številne aktivnosti, ki so popestrile dogajanje. Z izbori tehnike in opreme so sodelovali vojaki in častniki 20. MOBT Celje, policisti Specialne enote policije iz Ljubljane in PU Celje, delavci Zaščite in reševanja URSZR Celje, 15. HEB iz Cerkelj ob Krki, Strelsko društvo Mrož Velenje in drugi.

V osrednjem delu je zbrane nagovoril župan Občine Šoštanj in poslanec v DZ RS **Darko Menih**, slavnostni govornik srečanja je bil načelnik štaba sil Slovenske vojske polkovnik **Vojteh Mihevc**, ki je poudaril pomen zavedanja svobode in vrednot lastne države. Župan je med drugim dejal:

Z zavrnutvijo ukaza o razorožitvi TO so bili vzpostavljeni temelji za nastanek obrambnih sil novo nastajajoče države. Bila je oblikovana oborožena formacija - narodna zaščita, ki je ob pomoči

Zaslužnim so podelili spominski znak. / foto: arhiv Občine Šoštanj

Ob družmirskem jezeru je pristal vojaški helikopter. / foto: SiNi

specialne in posebne enote slovenske milice bila sposobna zavarovati Slovenijo pred oboroženim napadom jugoslovanske ljudske armade. To je bil edinstven primer v svetu. Manevska struktura narodne zaščite je prav gotovo pomembno vplivala na razvoj obrambnih sil in samostojnost Slovenije.

Dejanja leta 1991 so omogočila večstoletij dolge sanje o samostojni Sloveniji. 19 žrtev nam je velik in trajni opomin, a brez patriotizma in dodatnega ilegalnega oboroževanja danes ne bi bilo Slovenije takšne, kot je. Takrat smo pokazali, da smo sicer majhen narod, a velik po

Veselje v Topolšici

Veselje ob Toplici, prireditve, ki je bila zadnjo nedeljo v avgustu, je dogodek, na katerem znova podoživimo preteklost preko starih običajev kmečke obrti. Letošnje veselje, ki je bilo v zdraviliškem parku v Topolšici, je utrdilo sloves dobre prireditve. Številni obiskovalci so se s pomočjo mojstrov stare

Studenčarstvo. / foto: Amadeja Komprej

svojih sposobnostih in dejanjih in vi, spoštovani veterani, ste sestavni del te združbe, ste naša trajna vrednota.

Danes živimo v demokratični državi, ki spoštuje človekove pravice. Trenutna gospodarska kriza nas ne bi smela ločevati, ampak združevati tako kot leta 1991, da bomo iz nje prišli še močnejši, enotnejši, boljši. Ponosen sem, da se danes družite prav v naši lepi občini, Občini Šoštanj.

Ob tej priložnosti so podelili spominske znake Stražnice 91, Tajna skladišča 90-91, Štabi 91, Enote EPN 91 in Stražnice 90-91 nekaterim posameznikom. Druženje je dodatno kulturno popestril nastop Pihalnega orkestra Zarja in Mešanega pevskega zbora Svoboda, ravno tako je bilo poskrbljeno za razvedrilo ob koncu uradnega dela.

Ribiška družina Paka, katere predsednik Franc Ravnjak je član veteranskih organizacij, je na srečanju dodatno poskrbela za zanimivo tekmovalstvo. Že od jutranjih ur je potekala borba za najtežji ulov, rezultate so ob koncu srečanja objavili in nagradili s pokali in priznanji.

Teža organizacije je bila v glavnem na OZ VVS Velenje in Veteranskem društvu Sever, odbor Velenje, kakor tudi OZ slovenskih častnikov Velenje, dodatno pa je k uspehu srečanja pripomogla Občina Šoštanj. V prej naštetih organizacijah so ponosni na aktivno vlogo, ki so jo odigrali v vojni za Slovenijo, ko niso predali orožja, temveč so ga zaščitili v svojih skladiščih in zavzeli številne druge odločitve in naloge pri obrambi in osamosvojitvi Slovenije. Za družabni del srečanja je lepo poskrbel uigran ansambel.

Milojka Komprej

obrti lahko za cel popoldan vrnili v čas sto in več let nazaj. »Letos pravzaprav ni novosti,« je povedala **Jana Kovič**, predsednica Turističnega društva Topolšica, ki je organizator prireditve. »Malo smo popestrili program, naš trud je bil usmerjen v identičnost prikazanega,« je še dodala, ter pohvalila člane in vse tiste, ki so se odzvali njihovem povabilu k prireditvi.

V prijetni senci stoletnih dreves je najprej zazvenela pesem Prav lepa je topolška fara, ki jo je zapel Topolški kvartet. Ob Toplici smo najprej sledili pericam in likaricam. Pranje na roke je opravilo, ki so ga Topolšanke od nekdaj dobro obvladale, saj si je marsikatera služila kruh s pranjem perila za zdraviliške goste. Danes si pranja na roke ne znamo zamisliti, zato je bil vzdih ene izmed gledalk povsem na mestu: »Brez štedilnika bi še lahko, brez pralnega stroja pa ne!« Perilo se je veselo sušilo, ko smo se pomaknili ob vodi dalje k studenčarjem, kjer smo sledili prikazu črpanja vode s pomočjo izdolbenega hloda. Kako modri so bili naši predniki, dokazuje preprosto dejstvo, da so vedeli, da ob borov les zdrži v vodi vsaj trideset let in je bil to najbolj uporabljen material. Da se to še danes, so dokazali možje, ki so izvedli cel postopek od dolbenja hloda, preko nameščanja pipe, do trenutka, ko so cev zalili in je s črpanjem pritekla voda. No, nekateri se vode niso razveselili, slišati je bilo, da bi bilo bolje, če bi iz pipice priteklo pivo. In tako v tem smislu dalje. Gledalci smo se pomikali za pesmijo od enega do drugega opravila. Težko bi našli vse dejavnosti in vse pripombe, ki si se slišale ob gledanju, zdelo se je, da ves park nekako diha po domače, za kar so bili gotovo zaslužni godci Orkestra Roberta Goličnika in pa kvartet, ki je za vsako dejavnost odpel primerno pesem.

Da je bil na prireditvi prisoten tudi župan Občine Šoštanj in poslanec v DZ Darko Menih je seveda jasno, a tudi soproga Marjana se je rada pomudila ob cvetju in pecivu.

Obiskovalci smo se do poznega popoldneva sprehodili še k lončarju, izdelovalkam cvetja in kvačkanih izdelkov ter h kovačem. Mimogrede smo občudovali dva pletarja in čevljarja in se menili, kako lepa je streha iz skodel. Kosci so zavriskali, čebelarji točili med, mlatiči pa pokazali, kako so spretni s cepci. In kolovrat je pridno predel.

Ob koncu prireditve so razglasili še športne rezultate tekem, ki so se odvijale na bližnjem igrišču, glasba in veselje pa sta napolnjevala prostor še pozno v noč.

Milojka Komprej

Oglar pač mora bit'!

Kuhanje oglja je zapleteno opravilo, s katerim se čisto resno v Sloveniji ne ukvarja skoraj nihče več. Menda je še kakšnih dvajset oglarjev, ki obvladajo to zahtevno opravilo, in k sreči je v naši neposredni bližini **Rudi Strmčnik**, eden izmed njih. Sreča je tudi, da se ljudje čedalje bolj zavedamo ohranjanja tradicije in opravil, s katerimi se je nekoč preživljal slovenski rod. Zato je **Turistično društvo Pristava** že pred leti uvedlo na prireditvenem prostoru pod gradom Forhtenek kuhanje oglja in ker se je stvar prijela, se iz leta v leto širi glas o tem. Številni si radi pridejo ogledat postopke in način ter identičnost bivanja oglarja, za kar je postavljena majhna koča, v kateri je vse tako, kot je bilo nekoč. Zanimanje je tako veliko in društvo s Pristave upravičeno ponosno na svoje delo, da so o tem posneli kratek film.

V mesecu septembru, ko Občina Šoštanj praznuje, so v sodelovanju z Zavodom za kulturo Šoštanj pripravili večer v galeriji pod skupnim imenom Oglar pač mora bit'. Najprej so predvajali film, iz katerega so bili razvidni vsi postopki priprave kope in kurjenja. V večeru so nastopili še **Folklorno društvo Koleda**, **Trio promil** in **vokalna skupina Gaberški cvet**, zbrane pa je pozdravil tudi župan Občine Šoštanj in poslanec v DZ **Darko Menih**. Pozdravil je idejo Pristavčanov, da svojo dejavnost predstavijo

Na prireditvi se je igralo in plesalo. / foto: Dejan Tonkli

v mestu, in se jim zahvalil za njihov trud pri ohranjanju dediščine. O oglarjenju je zbrane nagovoril Rudi Strmčnik, ki je na zanimiv način interpretiral dogajanje ob kurjenju, pripravi in prodaji, od katere je bolj malo izkupička. Spregovoril je tudi Drago Kotnik, predsednik društva, ki je vse zbrane v galeriji ob koncu povabil na domače dobrote.

Turistično društvo Pristava tudi sicer vzorno skrbi za svoj kraj, v društvo je včlanjenih okoli 50 članov, delujejo pa od leta 1997. Ko boste zašli v njihov kraj, le obiščite razvaline gradu Forhtenek ali pa rudniški rov, ki so ga obnovili, za prvi maj pa ne zamudite pohoda, kjer vas ob koncu pričaka brezplačen golaž.

Milojka Komprej

Kdor hitro - dvakrat da!

Šoštanjski podjetniki pomagali zgraditi nov dom Golobovim

Konec avgusta so na domačiji Golobovih – po domače pri Potočniku v Podgorju pri Letušu blagoslovili in slovesno predali namenu novo stanovanjsko hišo. Prejšnjo hišo je pred malo manj kot dvema letoma odnesel plaz in z njo tudi dve mladi življenji. Pri gradnji nove hiše so izdatno pomagali mnogi dobrotniki, med njimi tudi šoštanjski podjetniki.

V neurju 18. septembra 2007 se je S pobočja Dobrovelj sprožil plaz in dobesedno odnesel Golobovo hišo. Gospodar Franc, ki se je ravno pogovarjal po telefonu pri vratih, je skočil ven, ko je slišal močan pok, in se tako rešil. Ženo Marijo so iz ruševin rešili gasilci, za sina in bodočo snaho pa je bilo, žal, prepozno.

Golobova sta tako ostala brez dveh najdražjih, ob enem pa tudi brez najosnovnejšega za preživetje. Na pomoč jima je priskočila braslovška občina in jima omogočila bivanje v stanovanju v Braslovčah, ki je bilo ravno prosto. Toda, nakupiti je bilo treba vse »od žlice do rjuhe«, kakor je povedala predstavnica braslovškega Rdečega križa. In dobrota ter solidarnost ljudi sta se izkazali tudi tokrat. Na poseben račun pri občini je pritekal denar, celo iz daljne Kanade, se je spominjala v svojem govoru na slovesni

Na slovesnosti ob blagoslovu novega doma je spregovoril tudi šoštanjski podjetnik Franc Krevzel.

foto: Marija Lebar

otvoritvi nove hiše predstavnica Karitasa. Le nekaj dni po katastrofalnem dogodku pa je Golobovim v življenje posvetil žarek upanja. Dobili so pismo Franca Krevzla, direktorja in lastnika podjetja KREVZEL INSTALACIJE iz Šoštanja. Ta je v prijaznem pismu ponudil pomoč pri izgradnji novega doma. »Ker sem občan občine Braslovče, smo se v našem podjetju odločili, da vam kot našo

pomoč pri nesreči pomagamo do novega doma in v novi hiši izvedemo kompletno instalacijo z materialom in sicer notranjo kanalizacijo, vodovodno instalacijo s sanitarnimi elementi, centralno ogrevanje s kotlarno,« je bilo zapisano v prijaznem pismu.

Franc Krevzel je k sodelovanju pritegnil še svoje dobre poslovne partnerje in sicer ELEKTO

JEZERNIK d. o. o. iz Velenja, ki so prispevali kompletno električno instalacijo v novem objektu. Prav tako je pomoč ponudilo gradbeno podjetje CIGRAD iz Šoštanja, ki je po izredno ugodnih pogojih zgradilo hišo.

»Izredna gesta Franca Krevzla nam je dala upanje, da se bomo iz Braslovč vendarle lahko

preselili nazaj na svojo domačijo, kar se je zgodilo z današnjo slovesnostjo. Ne morem izraziti dovolj besed zahvale tako njemu kot tudi vsem ostalim dobrotnikom, znanim in neznanim, ki so nam pomagali lajšati gorje,« je v nagovoru dejal Franc Golob.

Blagoslovitev novega doma je opravil braslovški župnik msgr Milan Gosak, spregovoril pa je tudi tamkajšnji župan Marko Balant. V kulturnem delu so sodelovali pevci kvinteta Dobroveljski fantje, ki so z ubranim petjem še polepšali ganljivo slovesnost.

Marija Lebar

Po domače

Gavce, Šmartno ob Paki, 6. september

V Gavcah je bilo v začetku septembra zanimivo glasbeno srečanje. Ohranjanje ljudske pesmi je bilo glavno vodilo organizatorjev, športnega društva iz Gavc in Alojza Podvratnika, bolj znanega kot »Jodlar Lojz«, da so na tamkajšnje igrišče povabili zanimive nastopajoče, ki so privabili ljubitelje domače glasbe. Na za to pripravljenem odru so se zvrstili: ljudski godci Vetrnica in Brinovšek, Jodlar Lojz s prijatelji, ansambl Jesenski cvet, Navdih, Trio Promil in Kar bo pa bo. Kar bo, pa bo, so rekli. A vsi, ki so preživeli prijetno glasbeno obarvan popoldan, so si edini, da je bilo. Veselo in družabno in da bi bilo lepo, če bi se tradicija srečanj nadaljevala tudi v prihodnje.

Milojka Komprej

foto: arhiv

Zakonca Napotnik v slovenskih narodnih nošah peš na Triglav

Na Kredarici ju je poročil Dori Pečovnik, ki je posebej za to priletel iz Berlina

V petek, 21. avgusta, sta se **Milica** in **Jože Napotnik**, znana krajana Gavc pri Šmartnem ob Paki, v družbi še več kot dvesto planincev iz Savinjske doline in Šmartnega, peš iz Pokljuke odpravila na svojo »planinsko« poroko na Triglav. V kapelici na Kredarici ju je dan kasneje, v soboto, 22. avgusta, poročil **Dori Pečovnik**, ki je izjemoma za to priložnost prispel iz Berlina in se povzpел do Kredarice skupaj z mnogimi verniki in ljubitelji planin.

Že osemnajst let civilno poročena Milica in Jože Napotnik sta zelo srečna, ker še intenzivno ustvarjata v svojih zrelih letih (Jože jih nosi že 72 let, za Milico pa so leta zamolčana) in imata okrog sebe zares izborna družbo prijateljev, kolegov in množico znancev. Javne televizijske in druge odrske scene so njuno delo (čeprav sta s skromnima pokojninama zadovoljna), oba pa sta zaljubljena v planine in gore. Poseben izziv jima je bila tudi zamisel, da pot do vrha Triglava prepešačita v slovenskih narodnih nošah.

Zato ni čudno, da sta bila predloga prijateljev in berlinskega župnika Dorija Pečovnika, da ju poroči na slovenski gori, zelo vesela. Zato, je dejal Jože Napotnik, »sva bila druženja s planinci, pomoči prijateljev in simbolične poroke pred najvišjim slovenskim oltarjem zelo vesela. In ne nazadnje poroke, ki jo je sklenil prijatelj vseh Slovencev Dori Pečovnik«.

Zakonca Jože in Milica Napotnik. / foto: Jože Miklavc

Slovesnost je bila izjemno čustvena, polna besed o samobitnosti in slovenstvu ter pospremljena z v srce segajočimi glasbenimi vložki. Ansambel Zupan je igral najlepše Avsenikove skladbe,

povezane s Triglavom in planinami, domači pevci iz Gavc so zapeli posebej sestavljeno priložnostno pesem, mag. Peter Napret pa je okviril celotno poročno mašo v kapelici Marije Snežne z blago zvenečimi citrami. Miha Kovač iz Ljubije in Geri Jehart iz Šmartnega pri Slovenj Gradcu sta kot prič v narodnih nošah potrdila veljavo te nenavadne in izjemne poroke pod Triglavom. »Mladoporočencema« so spregovorili poleg Dorija prijatelji, podpredsednik Planinske zveze Slovenije Stanko Gašparič ter vodja ansambla Robija Zupana.

»Ohcet« po tem, ko se je v planinskem domu na Kredarici drenjalo več sto planincev, so začinili člani ansambla Zupan, ki je z igranjem obeležil svojo 20-letnico delovanja. Naslednje, nedeljsko jutro, ko se je po nočnem naluvo razgalil očak Triglav, so se »svatje«, nevesta in ženin, povzpeli do Aljaževega stolpa ter tam le še potrdili simboliko planinske ideje. Z vrha je bil čudovit pogled na spodaj ležečo deželo, ki jo tudi Napotnikova tako ljubita.

Jože Miklavc

Mladi v društvih

TABOR MLADIH PLANINCEV

Poletne počitnice, polne norih dogodivščin, so se končale. Sedaj, ko spet "gulimo" šolske klopi, se z nasmehom spominjamo, kaj vse smo počeli. Veliko lepih spominov smo si nabrali na letošnjem planinskem taboru. Otroci in malo večji otroci (vodniki) iz treh planinskih društev (Velenje, Rečica ob Savinji in Šoštanj) smo zadnja dva tedna v avgustu preživel v gorah. To sta bila dva tedna res nepozabnega druženja.

Taborjenje je potekalo v dveh izmenah. Otroci od prvega do četrtega razreda so taborili na **Obretanovem pod Uršljo goro**. V tem tednu smo prehodili dve turi, izvedli orientacijsko tekmovanje... Prvi dan smo se razdelili po šotorih in se razgledali po okolici. Zvečer smo se na družabnem večeru spoznali (kolikor se že nismo). Prva tura nas je vodila v dolino – na **Ivarčko jezero**. Vsem se je zdela malo neobičajna tura, saj smo šli najprej dol, potem nazaj gor. Ko smo prišli do jezera, smo se najedli, se igrali na igrišču, brodili po jezeru... Popoldne smo še plezali na bližnji plezalni steni. Tretji dan smo odšli peš na bazen v Ravne na Koroškem. Hodili smo tri ure, ampak energije za čofotanje, plavanje in spuščanje po toboganih je bilo še na pretek. Četrty dan smo se pomerili v znanju orientacije. Razdelili smo se v skupine po pet, dobili kompasa in zemljevid ter se podali v gozd iskat kontrolne točke. Najhitrejši so se igrali, dokler se nismo vrnili vsi. Obiskal nas je čarovnik in nas presenetil s številnimi triki. Zvečer, ko se je stemnilo, smo se odpravili na

nočni pohod in našli zaklad – vrečo koruze, to smo potem spekli na tabornem ognju. Peti dan smo se cel dan igrali. Tekmovali smo na olimpijskih igrah, igrali odbojko in nogomet, popoldne smo se špricali, zvečer pa peli ob spremljavi kitare. Naslednji dan smo spet hodili. Naš drugi gorski cilj je bila Uršlja gora. Končno smo goro, ki smo jo ves čas gledali iz tabora, tudi osvojili. Obiskali so nas gorski reševalci in nam predstavili opremo za reševanje. Zadnji večer smo krstili vse najmlajše planince, ki so bili prvič na taboru.

Čez dva dni se je začel tabor za višjo stopnjo. Tabor je bil postavljen na vrhu lepe alpske vasi **Dovje**. Cel teden nas je razveseljeval čudovit razgled na dolino **Vrat in Triglav** v ozadju.

Vreme nam je čudovito služilo, zato smo lahko izpeljali vse ture, ki smo jih načrtovali. V tej izmeni je bilo več kot 50 otrok, zato smo v gore odhajali v različnih starostnih skupinah. **O s v o j i l i** smo **slap**

Peričnik in štiri vrhove: **Kepo, Dovško babo** in opevano **Golico**. Kot na nobenem taboru tudi tu ni manjkalo orientacijsko tekmovanje in kopanje na bazenu. Zvezda letošnjega dovškega tabora je bil zagotovo pujs Svenson, ki je pridno pojedel vse, česar mi nismo. Ko je ušel, so ga pogumni fantje vztrajno lovili in ulovili. Na letošnji tabor nas vežejo res lepi spomini. Petje planinskih pesmi, bitka talentov, ki nas je nasmejala do solz ...

Torej, če povzamem: kaj smo pridobili z letošnjim planinskim taborom?

1. Spoznali ogromno novih prijateljev.
2. Osvojili kar nekaj novih vrhov.
3. Spoznali zaščitene gorske rože.
4. Se naučili uporabljati plezalni pas in ga pravilno zavezati.
5. Se naučili šteti po savinjsko. :)

Tjaša Ostervuh,
načelnica MO PD Šoštanj

L I M A

Višinska
vzdrževalna
dela

Marija LIHTENEKER s.p.

Topolšica 215, 3325 Šoštanj, tel.: 03/891 16 20, fax: 03/891 16 21
gsm: 031 648 344, e-pošta: lihteneker.lima@siol.net, www.lima-sp.si

Čestitke ob prazniku občine!

S PLESNIM KORAKOM

Velikokrat jih občudujemo v njihovem plesnem koraku ali koraku v taktu koračnice in lepo je gledati njihovo usklajeno gibanje. Topolške mažorete delujejo že 7 let, razdeljene so v tri skupine glede na starost, pa tudi glede na leta sodelovanja. Vodi jih **Urška Drev**, njihova

sovrstnica iz Topolšice, ki sicer obiskuje umetniško gimnazijo – smer sodobni ples. Rečemo lahko, da se mentoričino delo odraža pri plesu in nastopu topolških mažoret. Konec šolskega leta so nastopile v dvorani menze v Topolšici pred polno dvorano vse tri skupine in pokazale veliko novega. Čez leto so sodelovale

na več prireditvah, tudi na Veselju ob Toplici so se predstavile. Vse poletje so pridno vadile, najmanj 2-krat tedensko v dvorani gasilskega doma in zdaj v jeseni se bodo udeleževale tekmovanj. Kaj naj rečemo drugega, kot dobre ocene komisij in predvsem veliko lepih doživetij na tekmovanju.

Milojka Komprej

V dvorani... / foto: Dejan Tonkli

...in na prostem. / foto: Amadeja Komprej

POGUMNO V NOVO TABORNIŠKO LETO

Mesec september je čas, ko se taborniško leto začne znova. Taborniki **Rodu Pusti grad Šoštanj** se skušamo takrat kar najbolje predstaviti mladim in jih tudi čim več privabiti v naše vrste.

Že takoj 1. vikend v septembru smo se, sedaj že kar tradicionalno, udeležili taborniškega tekmovanja v odbojki na mivki (TOTeM). Tekmovanje, ki je med taborniki zelo priljubljeno (letos se ga je udeležilo kar 24 ekip iz cele Slovenije), vsako leto poteka v Ilirski Bistrici. Lansko leto smo na tem tekmovanju slavili zelo prestižno zmago, letos pa smo se v rahlo spremenjeni sestavi odrezali zelo dobro, saj smo izpadli šele v četrtfinalu.

foto: SiNi

No, že kar kmalu zatem pa smo začeli z resnim delom. Najprej smo se predstavili na dnevu odprtih vrat, ki ga je pripravila Športna zveza Šoštanj. To je res imenitna priložnost, da osnovnošolci spoznajo športna društva v našem kraju in tudi taborniki smo to izkoristili za predstavitev naše dejavnosti. Nekaj dni zatem smo izvedli še vpisni dan na OŠ Šoštanj in z veseljem opazili, da se naše članstvo vsako leto večja.

Naše delo pa smo predstavili tudi na srečanju veteranov vojne za Slovenije, ki se je odvijalo pri ribiški koči ob šoštanjskem jezeru. Postavili smo pravi mini tabor, skuhali pravi taborniški golaž in z veseljem odgovarjali na vprašanja radovednih gostov te prireditve.

Pred nami je taborniško leto, polno novih dogodivščin in novih znanj. Pridružite se nam tudi vi in izkusite čar tabornišstva na lastni koži.

SiNi

ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU

Kako ostati pri močeh, zmanjšati stres, upočasniti zmanjšanje telesne zmogljivosti, kako ohraniti zdravo telo? Odgovor na vsa ta vprašanja je telesna aktivnost, ki prinaša dobro počutje in zadovoljstvo. Čedalje več ljudi se tega tudi zaveda. Ukvarjajo se z različnimi aktivnostmi, posamično ali organizirano.

V domu TVD Partizan Šoštanj potekajo preko leta različne dejavnosti, kot so telovadba dveh ženskih skupin, rekreacija za otroke, košarka, mali nogomet, tai bo.

Eno od telovadnih ženskih skupin že dolga leta vodi **Lina Szabo**. Telovadba zajema elemente gimnastike s primesjo fizioterapevtskih vaj, plesa, raztezne vaje in včasih še ščepec joge za zaključek. Ob živahni glasbi se v uri in pol, ki pa kar prehitro mine, dobro razgibamo. Prav tako hitro mine tudi čas od oktobra do aprila, ko zaključimo vsakoletno druženje telovadne skupine. Zadnji vadbeni dan izkoristimo za daljši sprehod v bližnjo

Urejanje in vzdrževanje zelenih površin,
gojenje in izkoriščanje gozdov, razne storitve.
LESUS SOVINC
Topolšica 196, Šoštanj, GSM: 041-748-159

Ob občinskem prazniku
vsem krajanom
iskreno čestitamo.

okolico. Ravno prav smo razpoložene še za manjši prigrizek v kakšnem lokalju; k temu dodamo še dobro voljo, veliko smeha in še več klepeta. Veliko nam pomeni druženje in zavest, da smo nekaj naredile za svoje zdravje. S to ugotovitvijo se razidemo z željo, da se v jeseni zopet vidimo pri telovadbi.

Pridružite se nam, če menite, da bi bilo dobro narediti kaj za vaše telo! Oktober je spet tu!

Z. Moškon

nošnja venca iz dvorane / foto: Dejan Tonkli

skupinska fotografija vseh udeležencev turnirja / foto: Dejan Tonkli

ELEKTRA ESOTECH OSVOJILA MEDNARODNI TURNIR V ŠOŠTANJU

V Športni dvorani Šoštanj je v petek, 4. septembra, in v soboto, 5. septembra, potekal 6. memorial v spomin na dolgoletnega igralca, trenerja in košarkarskega zanesenjaka iz Šaleške doline, Matjaža Natka. Na mednarodnem turnirju so poleg domače ekipe Elektre Esotech sodelovale še prvoligaške ekipe: Zlatorog Laško, Hopsi Polzela in Mašinac Kraljevo (Srbija).

V petkovih uvodnih tekmah sta zmago slavili ekipi Zlatoroga, ki je v drugem polčasu prve tekme uspela streti odpor Hopsov s Polzele, ter domača Elektra Esotech, ki si je v drugi tekmi zmago proti ekipi Mašince Kraljevo zagotovila šele v zadnjih dveh minutah tekme.

Obe poraženi ekipi iz petkovih tekem sta se v soboto pomerili v tekmi za 3. mesto, kjer je srbska ekipa prikazal mnogo boljše igro kot dan pred tem. Ekipa s Polzele pa se brez dveh poškodovanih igralcev ni mogla dolgo upirati razigranim igralcem Mašince, ki so na koncu srečanja slavili visoko zmago in zaslužno osvojili 3. mesto.

V izredno izenačeni finalni tekmi memoriala se je domača ekipa Elektre Esotech pomerila z ekipo Zlatoroga iz Laškega. Nobena od ekip si v času tekme ni uspela zagotoviti občutnejše prednosti

in obe ekipi sta se večkrat izmenjevali v vodstvu. V zadnjih sekundah srečanja je imela več športne sreče in poguma domača ekipa, ki je tako v zadnjih šestih letih že tretjič osvojila memorial Matjaža Natka.

Po finalni tekmi je sledila svečana razglasitev rezultatov 6. memoriala Matjaža Natka, kjer je sprva zbranim spregovoril župan Občine Šoštanj Darko Menih. V sklopu zaključne slovesnosti je novooletnosponzorskopogodbosKošarkarskih klubom Elektra podpisal direktor podjetja Esotech Marko Škoberne. Podjetje Esotech tako že peto sezono zapored ostaja ponosni sponzor članske ekipe Košarkarskega kluba Elektra, ki bo tudi v prihodnji sezoni nosila ime Elektra Esotech. Pokale za uspehe na 6. memorialu Matjaža Natka so podeljevali: gospa Laura Natek, žena pokojnega Matjaža Natka, Darko Menih, župan Občine Šoštanj, Vilma Fece, predsednica Krajevne skupnosti Šoštanj, Marko Škoberne, direktor podjetja Esotech, in Darko Lihteneker, predsednik Košarkarskega kluba Elektra. Pokale so prejeli:

1. mesto: Elektra Esotech
2. mesto: Zlatorog Laško
3. mesto: Mašinac Kraljevo (Srbija)
4. mesto: Hopsi Polzela

• najboljši strelec turnirja: Dražen Bubnić (Zlatorog Laško) – 40 točk

• najboljši igralec turnirja: Tadej Koštomaj (Elektra Esotech)
Rezultati vseh tekem 6. memoriala Matjaža Natka:

1. dan turnirja – petek, 4. 9. 2009:

• prva tekma ob 17.30:

- Hopsi Polzela : Zlatorog Laško – 64 : 100
(20 : 17, 14 : 28, 10 : 26, 20 : 29)

Športna dvorana Šoštanj, 300 gledalcev,
sodniki: M. SPENDL, S. PETEK in A. BAUMAN

• druga tekma ob 20.00:

- Elektra Esotech : Mašinac Kraljevo – 68 : 59
(10 : 11, 16 : 11, 20 : 22, 22 : 15)

Športna dvorana Šoštanj, 200 gledalcev
sodniki: M. VUČKOVIČ, I. ŽEBELJAN in A. PUR

2. dan turnirja – sobota, 5. 9. 2009:

• tekma za 3. mesto:

- Hopsi Polzela : Mašinac Kraljevo – 66 : 98
(21 : 25, 14 : 32, 9 : 22, 22 : 19)

Športna dvorana Šoštanj, 200 gledalcev
sodniki: G. MLAKAR, GAJŠEK in M. MAJKIČ

• tekma za 1. mesto:

- Elektra Esotech : Zlatorog Laško – 70 : 68
(22 : 17, 16 : 23, 17 : 15, 15 : 13)

Športna dvorana Šoštanj, 350 gledalcev
sodniki: J. FIŠER, E. JAVOR in G. ČESEN

Razpored vseh dosedanjih memorialov Matjaža Natka:

1. memorial – 17. in 18. september 2004:

1. ELEKTRA ESOTECH (trener Ante Perica)
2. Mašinac Kraljevo (trener Miško Pejić)
3. Rogla Zreče (trener Matjaž Čuješ)
4. Alpos Šentjur (trener Matjaž Tovornik)

2. memorial – 9. in 10. september 2005:

1. PIVOVARNA LAŠKO (trener Ante Perica)
 2. Mašinac Kraljevo (trener Miško Pejić)
 3. Helios Domžale (trener Memi Bečirović)
 4. Elektra Esotech (trener Dušan Hauptman)
- najboljši igralec in strelec: Srbojub Nedeljković (Elektra Esotech)

3. memorial – 8. in 9. september 2006:

1. HELIOS DOMŽALE (trener Memi Bečirović)
 2. Elektra Esotech (trener Bojan Lazič)
 3. Zlatorog Laško (trener Zoran Martič)
 4. Kelag Wörthersee Piraten Celovec (trener William Magarity)
- najboljši igralec in strelec: Smiljan Pavič (Helios Domžale)

4. memorial – 21. in 22. september 2007:

1. ELEKTRA ESOTECH (trener Ivan Stanišak)
2. Kelag Wörthersee Piraten Celovec (trener Emir Osmanović)
3. Krka Novo mesto (trener Radomir Mijanović)

4. Dubrava Zagreb (trener Tonči Mašina)
najboljši strelec: Selmir Husanović – 66 točk
na dveh tekmah

(Kelag Wörthersee Piraten Celovec)
najboljši igralec: Aleš Kunc (Elektra Esotech)

5. memorial – 5. in 6. september 2008:

1. LUKA KOPER (trener Ivan Stanišak)
 2. Elektra Esotech (trener Borut Cerar)
 3. Rudar Trbovlje (trener Marjan Knaus)
 4. Zagorje KD FT (trener Dušan Hauptman)
- najboljši strelec: Gilbert Goodrich (Zagorje KD FT); najboljši igralec: Brane Lekić (Elektra Esotech)

ELEKTRA ESOTECH PROTI UNIONU OLIMPIJI V SUPERPOKALU

Domača ekipa in predstavniki lokalne skupnosti.

Tekma superpokala, ki se je v zadnjih letih močno uveljavila, je namenjena promociji slovenske klubske košarke in tekmo organizira klub, ki se je iz 1. B SKL uvrstil v 1. A slovensko košarkarsko ligo. Ta tekma je del promocije klubske košarke v kraju novega prvoligaša in v celotni Sloveniji. Tekma se vsako leto igra pred začetkom nove sezone v državnem prvenstvu, igrata pa jo državni prvak in pokalni zmagovalec iz pretekle tekmovalne sezone.

Ker je obe lovoriki v sezoni 2008/09 osvojila ekipa Uniona Olimpije, se po pravilih v superpokal uvrsti finalist pokalnega tekmovanja pretekle sezone, to je ekipa Elektra Esotech. Elektra Esotech se je februarja 2009 z zmago v 1/4-finalu proti ekipi TCG Mercator in nato s presenetljivo zmago v 1/2-finalu pokala proti favorizirani ekipi Krke iz Novega mesta uvrstila v veliki finale pokalnega tekmovanja in s tem dosegla največji uspeh Košarkarskega kluba Elektra v več kot 60-letni klubski zgodovini. Na koncu finalnega obračuna v pokalnem

tekmovanju je sicer zaslužno slavila zmago Union Olimpija, a številnih čestitk je bila deležna tudi ekipa Elektre Esotech, ki se je v finalu dostojno upirala favorizirani ekipi iz Ljubljane in si hkrati tudi zagotovila nastop na tekmi superpokala.

Tekma superpokala med Union Olimpijo in Elektro Esotech je v organizaciji KK Parkljev potekala v dvorani Ježica v Ljubljani v nedeljo, 27. septembra 2009, ob 20. uri. (op. ur. Rezultate tekme si oglejte na www.kk-elektra.si)

KOMUNALNO PODJETJE VELENJE d.o.o.

**ČISTO OKOLJE IN DOBRO POČUTJE
V SVOJEM KRAJU.**

**VSEM ODJEMALCEM
ČESTITAMO OB
OBČINSKEM PRAZNIKU**

ŽOK KAJUH ŠOŠTANJ

Priprave na novo sezono 2009/2010

Članska ekipa je sredi avgusta pričela s kondicijskimi pripravami na novo sezono, katere začetek je 10. oktobra.

Članice igrajo v II. DOL, v kateri so zaigrale v lanskoli sezoni, po napredovanju iz 3. DOL – vzhod in v njej tudi uspešno tekmovala ter zasedle zastavljeni cilj, obstanek v 2. DOL.

Trener članske ekipe Boris Plamberger pravi: »V sezoni, ki prihaja, ostaja naš cilj enak, osvojitve najmanj 8. mesta, ki zagotavlja obstanek v ligi. Glede na izkušnje, ki smo jih pridobili z lanskoletnim nastopanjem v 2. ligi, je cilj realen, kljub temu pa bo potrebno narediti še veliko za doseg le-tega. Ekipa ostaja ista kot v lanskoli sezoni. Pred dvema letoma smo v člansko ekipo pripeljali nekaj mladih igralk, tako da ekipo sestavlja mladost in izkušnost igralk z daljšim igralnim stažem.«

Prvi dve koli dekleta odhajajo na gostovanja k ekipama Comet Zreče in ŽOK Kočevje, nato doma gostijo Ankaran Hrvatine, konec oktobra pa

so gostje ekipe ŽOK Kema Puconci. Poleg tega dekleta nastopajo tudi v pokalnem tekmovanju, ki se začne v oktobru.

Konec septembra bodo s prvimi tekmovanji pričele tudi mladinke in kadetinke, v začetku oktobra pa starejše deklice. Vse tri ekipe čakajo prve kvalifikacijske tekme, zato že pridno trenirajo pod taktirko trenerja Ljuba Globačnika. Treningi so ob ponedeljkih, torkih in četrtek od 15.30 do 17.00. Prav tako pa so pričele s treningi tudi najmlajše. Za prva tekmovanja v januarju nabirajo kondicijo in pilijo tehniko. Deklice 5., 6., in 7. razreda – mala odbojka – trenirata **Breda Goltnik** in **Igor Medved**. Deklice 2., 3., in 4. razreda – mini odbojka – trenirata **Iris Goršek** in **Dalija Kavnik**. Treningi so ob ponedeljkih in četrtek od 15.30 do 17.00. Treningi in tekme vseh kategorij potekajo v telovadnici OŠ ŠOŠTANJ.

Začenja se pestra sezona. Vse ljubitelje odbojke vabimo na ogled tekem. Hkrati pa vabimo vse deklice, ki bi se nam želele pridružiti, še je čas, pridite.

Za ŽOK Kajuh Šoštanj, Breda Goltnik

REKREATIVNI TURNIR

Športno rekreativno društvo Mislinja je v Osnovni šoli Mislinja 13. 9. 2009 organiziralo turnir v namiznem tenisu za veterane, veteranke in rekreativce, na katerem so bili uspešni tudi člani in članice NTK Spin Šoštanj.

V kategoriji moški posamezno do 39 let je zasedel tretje mesto **Roman Kavšak**, v kategoriji moški nad 60 let posamezno je zasedel prav tako tretje mesto **Anton Leber**. V ženski konkurenci enotna kategorija je osvojila prvo mesto **Jolanda Belavič**, drugo mesto pa **Mirjana Ramšak**.

V kategoriji dvojic enotna kategorija sta tretje mesto osvojila **Ivan Zera** (NTK Tempo) in **Andrej Sušec** (NTK Spin).

Mirjana Ramšak

Prejemnik pokala Anton Leber, predsednik SPIN. / foto: Mirjana Ramšak

Skupinska slika vseh, ki so ostali na podelitvi. / foto: Mirjana Ramšak

KOREN JE CAR

V soboto, 29. 8. 2009, je v Šoštanju potekalo tradicionalno ribiško tekmovanje v lovu rib za ribiškega carja. Car po tradiciji postane tisti polnoletni član ribiške družine, ki ulovi največjo ribo. Tako se je tekmovanja udeležilo 39 članov. Ribičem vreme na tekmovanju ni bilo najbolj naklonjeno (med tekmovanjem je padal dež). Na ceremoniji so se članom pridružili še ostali družinski člani, tako da je bilo skupaj 133 udeležencev. Prireditelj je zelo uspela. Novi ribiški car za leto 2009 je tako postal **Jože Koren**, ki je ujel krapa, težkega 2.270 gramov. Krono in žezlo je Jože Koren prevzel od starega carja **Bahrije Udvinčiča**, ki mu je pred predajo podal poročilo, kako je skrbel za ribe in okolje v šoštanjskem ribolovnem okolišju. Tako bodo letos ribe v šoštanjskem jezeru plavale pod komando novega carja. Pri mladih ribičih pa je največjo ribo ujel **Mitja Irman**. Vse ribe, ki so jih ribiči ujeli v soboto popoldan, so vrnili nazaj v jezero.

Boštjan Bizjak

Car. / foto: Bizjak

Avtoshop Podgoršek

Metleče 10, Šoštanj
telefon: 03 898 71 04
telefax: 03 898 71 10
e-pošta: a.podgorsek@siol.net
www.avtoshop-podgorsek.si

**OB PRAZNIKU OBČINE ŠOŠTANJ
ISKRENO ČESTITAMO VSEM
OBČANKAM IN OBČANOM**

RIBIČI IN VETERANI

Ribiško tekmovalanje OZVVS

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Velenje pod pokroviteljstvom Občine Šoštanj in v organizaciji RD Paka Šoštanj je 12. 9. 2009 organiziralo 2. tekmovalanje Zveze veteranov vojne za Slovenijo in Zveze policijskih veteranskih društev SEVER v lovu rib s plovcem.

foto: Boštjan Bizjak

Tekmovalanje je potekalo na šoštanjskem - Družmirskem jezeru v sončnem in lepem vremenu. Jezero, ribiče in ribe je razburkal prelet vojaškega helikopterja, ki je povzročil močno valovanje vode. Kot da bi se prebudil »Tresimir« v Družmirskem jezeru, zato ulov rib ni bil najbolj uspešen.

Rezultati ekipno:

Prvo mesto je osvojila ekipa OZVVS Šoštanj 1 v postavi Silverij Koželjnik, Jože Detlbach, Jože Praznik (566 g), 2. mesto je osvojila OZVVS Brežice v postavi Silvo Zobarič, Marjan Pintar, Marjan Lubšinar (89 g), 3. mesto je osvojila OZVVS Šoštanj 2 v postavi Bojan Apatič, Edo Grazer, Albert Kovač (54 g).

Rezultati posamezno:

Med posamezniki je v sektorju A 1. mesto osvojil Silvo Zobarič (49 g), v sektorju B je 1. mesto osvojil Husein Mahmutović (350 g), v sektorju C pa je prvo mesto osvojil Jože Detlbach (566 g).

Najtežja ulovljena riba:

Najtežjo ribo pa je ujel Husein Mahmutović. Tehnica je pokazala, da je riba težka 74 g.

Najboljši ribiči in ekipe so od organizatorjev in župana Občine Šoštanj Darka Meniha prejeli medalje in pokale. Domača ekipa je tako že drugič zapored osvojila prehodni pokal. Na koncu tekmovalja je pod velikim šotorom nastala še ena skupna ribiška fotografija z vsemi-prejemniki medalj in pokalov.

Boštjan Bizjak

RIBE ZA POKAL

V nedeljo, 20. 9. 2009, se je na šoštanjskem - Družmirskem jezeru odvijalo ribiško tekmovalanje v lovu rib s plovcem za pokal Občine Šoštanj pod pokroviteljstvom župana Občine Šoštanj Darka Meniha. Tekmovalja se je udeležilo 18 tekmovalcev. Zmagovalec je postal Nikola Abrič (teža 3070 g), drugo mesto je osvojil Jože Skornšek (teža 2618 g), tretje mesto pa je osvojil Albert Kovač (teža 861 g). Župan Darko Menih se je tekmovalcem zahvalil za udeležbo in športni ribolov, pohvalil organizatorje RD Paka Šoštanj, najboljšim tekmovalcem pa podelil pokale. Vse ulovljene ribe so ribiči po tekmovalju spustili nazaj v jezero.

Boštjan Bizjak

foto: Boštjan Bizjak

POHOD PO GABERŠKI POTI

Športno društvo Gaberke je v okviru občinskega praznika in Dnevo rekreativne občine Šoštanj 2009 organiziralo pohod po Gaberški poti. Ob 14.00 uri se je pri gasilskem domu Gaberke zbralo malo manj kot 100 pohodnikov, ki so po vpisu dobili majico in izkaznico s shemo poti. Krenili po ustaljeni poti okoli Gaberk, na treh lokacijah pa so morali pridobiti žige. Pravilno žigosana izkaznica je bila na koncu tudi blok za malico.

A.Grudnik

Udeleženci Gaberškove poti. / foto: A. Grudnik

Hišnik

piše Marjana Kotnik

Roka me je začela že malo boleti, čutil sem komolec, odkar sem padel, imam probleme. Od devetih že gonim smirkov papir po zidu.

»Dajmo, Jure, Mitja, Matjaž, Martin, pa vidva frajerja tudi! Smirkajte, smirkajte!« sem jih priganjal skozi bombažno masko. Tudi za fante sem jih priskrbel, res se je kadilo kot hudič. Naprosil sem jih pri skladiščniku kamnoseštva čez cesto. »Kaj pa te larfe, to ja ni noben strošek, seveda ti jih bom dal ... Ker si v redu človek. »Rad slišim, ko mi to reče. Fantje, drgnili pa so, kot bi delali za denar. Tile pobi, čisto za svoje sem jih vzel. Saj me kdo včasih pošlje v pičko materino pa jaz njih tudi. Zadnjič me je Feri vprašal: »Bosanc, a ti veš, kaj je demokracija? Ni to, da lahk rečeš, kar češ. To, da ko te pošljem v pizdo materno, ti ni treba it tja, ampak lahk greš, kamor sam hočeš!« Režali smo se kot pribiti, če nas je kdo gledal, je najbrž mislil, da smo zadeti ...

»Šmirglajte se reče, ne smirkajte! Tri četrt življenja si že v Sloveniji, naš kruh si žrl, pa še ne znaš slovensko!«

»Tvoj kruh, pizda ti čorava, a? Če bi tvojega žrl, bi bil že mrzel. Ti pa še nisi tolk naredil, da bi lahko kdo tvoj kruh žrl. Še sam boš crknil, če boš samo od svojega živel. Ajde, šmirkaj, me boli kurac kak dolgo, sam da zglihate tale zid, da bo raven in gladek kot miza! Ene praske da ne vidim, ene packe da ne vidim! Ker če ne, ga boste lizali do gladkega, tinejdžeri! Pa saj vem, da boste v redu zrihtali, ker ste fejš fantje. Naj vam drugi pravijo mafioze pa barabe. Za mene ste taboljši!«

Ne dobim več kot 100 eurov na mesec za tole mojo hišniško funkcijo. Če bi jo opravljal za denar, bi že davno odstopil. Ampak sem vesel, ko vidim, da me imajo ljudje radi. Ko so lani ponovno glasovali, sem bil spet potrjen s 95 odstotki. Saj vem, Grajfar je bil proti pa ena dva druga še ... Kaj pa kurba laže. Sam sem videl njegovo babo, ki je prišla zvečer pijana s popoldanskega šihta, da se je zakantala v avto na parkir placu. Vem tudi, kje je pila, s kom, vse sem videl. In to, kolk je požrla. Z dvema babama je sedela zunaj na terasi pri Vovku, pile so mali točen pir. Šest rund. Vsaka je dala za dve. Jaz sem okoli bloka in do terase kosil travo. Tak lep, topel poletni večer je bil ... Tak, kot včasih v Vojvodini, ko smo z brati in majko in očetom sušili seno in je na večer vse dišalo. Ko se je žito

rumenilo v soju polne lune. Tišina, tišina, samo reka je šumela in veter je gonil žito, da je plesalo kot morje. Ne dam salaš kraj maloga rita, ne dam svoja vojvodanska žita ...

Malo jo je zanašalo, Grajfarjevo babo, ko se je basala v avto, ko je speljala zadenjsko, je počilo. Potem je videla, da jo gledam, pa je pička zlezla ven in nekaj koketirala z mano. E, baba zgužvana, preveč kadiš, tak fris imaš kot pomečkan papir ... nisi ti moj tip, tudi rit imaš premajhno in joške prenizko ...

Klical sem policijo, potem je pa Grajfar hotel naložit, da je on vozil. Seveda, on je bil trezen, saj eden pri bajti pa zvečer mora bit trezen, da spravi otroke spat. Ampak jaz sem škifu povedal po pravici. Grajfar mi je potem jebal mamico, pa sem mu tudi povedal, zakaj sem ga zafukal: ker sem mu stokrat rekel, naj pelje psa srat v gozd, ne pa za blok. Pa je njegov pes vsako jutro še zmeraj sral dva metra od vhoda. Naj mu serje pes pred vrata, ko bo živel v svoji hiši. V bloku, kjer sem jaz hišnik, pa tega ne bom dovolil. Za prekletega Bosjaka me je zmerjal. Jaz pa njega primitivec slovenski. Takrat sva se skoraj stepla →

kavarna & šostanj

...prijeten prostor za vse generacije.

PONUDBA MALIC

od ponedeljka do petka med 10. in 13. uro

- DNEVNA MALICA (vsak dan sveža in nova...)
- 4 VRSTE SOLAT (spomladanski krožnik, ocvrte rakove klešče, piščančji kroketi s solato, pečene hrenovke s šopsko solato)
- TEDENSKA SOLATA
- DNEVNA PONUDBA TESTENIN
- 3 VRSTE ENOLONČNIC

Cena malice: 4 EUR

DOBRODOŠLI!

KAVARNA ŠOŠTANJ

Trg bratov Mravljakov 3, 3325 Šoštanj

T: 03 588 28 00, E: info@kavarnasostanj.com,

I: www.kavarnasostanj.com

KRAJEVNA SKUPNOST ŠOŠTANJ

ŠOŠTANJ PRAZNUJE 2009

Vsem krajankam in krajanom čestitamo ob prazniku!

Krajevna skupnost Šoštanj vabi:

2.10.2009: 700 let prve omembe vasi Družmirje

Mestna galerija Šoštanj ob 19h

3.10.2009: prireditev ŠOŠTANJ PRAZNUJE 2009

Športna dvorana Šoštanj

ob 14h - program za otroke

ob 20h - film Šoštanj rola 2009 in glasba z Janijem Napotnikom

ob 21h - koncert skupine Soulfingers

VABLJENI!

KRAJEVNA SKUPNOST ŠOŠTANJ TELEFON: 03 897-2770
TRG SVOBODE 5 INTERNET: WWW.KS-SOSTANJ.SI
3325 ŠOŠTANJ EMAIL: INFO@KS-SOSTANJ.SI

obrnili na mene, da jim pomagam urediti sobo v kleti, kjer bi preživljali prosti čas. V dalni prihodnosti imamo v planu ureditev fitnesa, za začetek bi nujno potrebovali mizo za tenis. Loparje bomo kupili iz drugih virov. Menim, da je moja gesta družbeno potrebna in koristna, sam se bom angažiral, da bomo čim več storili sami. Za kakršnokoli finančno pomoč se vam že unapred zahvaljujem! Panič, hišnik.»

Fantje so zaploskali. Čez mesec dni smo imeli stopnišče pobeljeno z oranžno, kletno sobo pa z blede roza barvo, za čiščenje so poskrbela dekleta. Štih in Bručnik sta zdaj vedno zraven, Urška, Polona in Maja so privlekle še star tepih. Ko me je tajnica iz

urada župana poklicala na moj mobilni telefon, mi je srce zatolklo z višjo frekvenco. Cepec, kaj si toliko jemlješ k srcu! Če bo, bo, če pač ne ... Tajnica je bila prijazna, precej bolj kot takrat, ko sem potrkal na vrata urada in prosil za razgovor z županom. Do njega nisem mogel, lahko pa sem pustil pismo zanj in čez kakih štirinajst dni sem bil povabljen na pogovor. Osebo sva se spoznala in župan se mi je zdel preprost, dostopen, ljudski župan ... Pozdravil je mojo idejo in dejal: »Več takih hišnikov, manj problemov!«

»Gospod Panič, iz urada župana kličem. Sporočam vam, da lahko pridete po naročilnico!«

S fanti in dekleti smo imeli potem pravi praznik!

»Tinejdžeri, loparje zrihtajte sami!«

V lokalnem časopisu je izšel kratek člančič med pismi bralcev. Napisal sem ga sam, anonimno, ker se ni bilo treba podpisati. Edino vsebine, ki koga žalijo, tiste izločijo, vse drugo objavijo. Lektorirala ga je moja žena ... Pohvalil sem hišnika nekega bloka, ki je omogočil mladim, da lahko koristno porabijo prosti čas. In omenil še župana.

V našem fitnesu smo debatirali. Kadar so bili sami fantje, sem jim razlagal, kako sem prvič, kako dobiš punco, kako jo obdržiš ... Če so bila poleg dekleta, smo klepetali o njihovih problemih. Pa o moji mladosti.

→ ... Vem, da on je bil proti, ampak skoraj vsi drugi so me podprli.

»Zakaj pa Štiha pa Bručnika ni?« se je zadr Jure, da se je iz prašne maske pokadilo, kot bi se mu vžgala.

»E, to se pa sami zmenite! Jaz sem poklical vsakega posebej in vsak posebej mi je obljubil, da pride. Ne bom raziskoval, kdo je čedalje po stenah, to zdaj ni več važno. Dol je treba spraviti! In dol boste spravili sami, tako ali drugače.

Pol boste drugič preštudirali, preden boste kozlarije pisali na zid. Skulirajte se, zadosti ste stari! Ko vse posmirkano, bom poiskal sponzorje za barvo in čopiče in bomo lepo zrihtali. Kakšne barve bi najbolj pasale, kaj rečete?«

»Jaz bi dal črno,« se je šalil Jure.

»Ne zezaj, nekaj veselega mora bit. Rumeno, oranžno, kaj takega!« je padel predlog.

»Kakršno farbo bo Bosanc zrihtal, taka pa bo. Šenkanemu konju se ne gleda na zobe, nafehtani farbi pa ne na odtene, a ne?«

Davno sem jim že povedal, da nisem Bosanec ... Pa si ne dajo reči ... Saj je vseeno, zdaj smo itak vsi Slovenci.

»Pridni ste bili, tinejdžeri! Zdaj pa gremo v klet, Bosanc časti pijačo!« sem jih povabil. Zavreli so po stopnicah v klet, zmetali zaprašene maske v kot, si otresali majice, otrcali hlače in potem posedli na stare jogije. Oprema še pride ... Tele jogije smo zamenjali, dva sta iz našega stanovanja,

enega je pripeljala moja hči iz sosednje ulice ... Za začetek je dovolj. Naložili smo vse tri na kup, od prijatelja sem dobil še čisto lepo koco, deko, z velikim rdečim srcem na sredini, okoli je pa rumena. Vesela deka. »Tule bo lahko tudi naš fuk plac, sam urnik moramo nastaviti!« se je režal Martin. Pogrnili smo veselo deko čez jogije in nastala je nekakšna sedežna garnitura. »Pa ja, Martin, ti boš ziher kmalu rabil fuk plac, fejest si za pogledat.« Osemnajst let bo že star. Doma jih je šest v enosobnem stanovanju ... »Kar reci meni za ključ, če se ti kaka bejba dopade in je za akcijo!« ga zbodem pod rebra. Mali se reži kot pečen maček in vzame pločevinko kokakole. V duško izpije, vsi drugi tudi. Grla so prašna, suha, obrušeni prah se je zarezal še v oči. Vse dopoldne so drgnili kot naviti ... Imam še za vsakega eno pločevinko, od privatnika sem dobil naročilnico za diskont. Za cel plato kokakole. Ker on ima tudi sina. V lokalni mafiji, pa me je razumel. Vse sem mu razložil, da bi rad mladino zaposlil, da ne bodo čakali po stenah in delali sranja po mestu. Ker smo tudi že igle pobirali pod cipresami.

»Fantje, pri županu sem najavljen. Grem fehtat denar za teniško mizo! Da vam preberem!« Iz žepa potegnem osnutek prošnje, ki jo moram še malo popraviti in dati ženi v lektoriranje. Ona je tajnica na šoli, brezhibno obvlada slovenščino. Pa saj je bila rojena tukaj, madona. Jaz srbsčino tudi obvladam. Ali pa ne več, še sam ne vem, a sem jo sploh kdaj obvladal. »Dragi gospod župan! Sem hišnik stanovanskega bloka na Cesti talcev. V tem bloku je veliko mladih, ki sicer hodijo v šolo, ampak popoldne in čez vikende so nezaposleni. In ta isti mladi so se

»Bosanc, a v Vojvodini nisi imel kaj delat, da si tako daleč šel?

Imel sem delo, še preveč. Doma.« Saj sem jim že pravil. Ne enkrat, večkrat.

Res, imeli smo posestvo, 25 hektarov ravnine. Kamor je neslo oko, so se vlekle žitna polja, močvare, kiselkaste trave, šašje in trs. Veliko mesa smo pojedli, ker skoraj ni bilo dneva, da se ne bi kakšna jerebica ali divja kura zapletla v tisto džunglo ... Otroci smo dežurali vsak na svojem vogalu in polovili ubogo perjad. Včasih z golimi rokami, včasih smo jo potolkli s palico. Ko je obležala, smo ji kar tam z žepnim nožem odrezali glavo. Če se je še branila, ni bilo zmeraj enostavno. Bil sem še majhen, droban, ptica pa rejena, težka. Kako ne, ko pa so žrle samo žito in ribe. Peruti si moral stisniti ob ptičje telo, trup pa potem vtakniti med svoje noge, z levico prijeti za glavo in nategniti vrat, z nožem v desni pa opraviti do konca. Prvič sem gledal stran, ko sem prerezal vrat, drugič ne več ... Sedem bratov nas je bilo, seveda smo veliko pojedli. Če ni bilo fazana, jerebice, kure, smo ribarili. Nekoč smo stavili, kdo bo živi ribi odgriznil glavo. Bila je dolga kaki dve pedi in nisem imel občutka, koliko je moram vtakniti v usta, da bom zadel vrat. Ribji vrat, hudiča. Kdo ga najde. Pregriznil sem jo skoraj na polovici. V zimskem času je oče hodil nad divje svinje. Vzhodno od nas, proti madžarski meji, so stali velikanski hrasti. Želod je bil vaba za prašiče in pogosto smo pekli pečenke. Nismo slabo živeli. Enkrat sem komaj ušel divji svinji, ko sem ji skoraj izpod seska ukradel mladiča. Zarjula je in zdirjala za mano proti reki. Prasca sem zabrisal v valove in skočil za njim. Prase je uto nilo, jaz pa sem svinjo potem pet večerov čakal v šašju pri hrastih, da bi se ji maščeval. Za svojih 13 let sem zelo dobro meril, očetova flobarca je res natančno nesla, ampak

dva prasca sta mi vseeno ušla ... Komaj smo dobro shodili, nas je oče že učil, kako se ubija ...

Mlade psičke je psica vedno skotila v skrivališču. Ko smo opazili, da je bolj suha in da ima viseče, polne seske, smo uprizorili pravo iskalno akcijo. Zmeraj smo jih našli in jih pometali v reko kot kamenčke. Enega mrtvega mladiča je nekoč reka naplavila na prod in psica ga je zvlekla nazaj v skrivališče. Tistega smo ji pustili ... Mlade mačke sem nekoč naložil v aluminijasto škatlo od cikorie, jo zaprl in potočil v reko. Saj še dlake niso imele, kot da sploh še ne bi bile žive ...

Taki smo bili.

Nihče ni vse življenje enak.

Tisto o mački me vedno znova sprašujejo. Kako da se nam ni smilila. Komu so se pa smilili Vukovarci, kdo se je pa sekiral za tisto nosečo črnolasko, ki je rojevala v goreči hiši ... Pustili so jo ... Jaz sem jo videl šele potem, ko je bila že mrtva, otrok je pa še jokal ... V vojski ni milosti ... Ampak človek se lahko zmeraj spremeni. Ali pa človeka lahko nekdo čisto spremeni ... Iz črnega na belo.

»A veste, otroci pridejo na svet vsi pridni. Potem se pa učijo. Doma dobijo vzgled in živijo tako, kot so se navadili! Saj je z vami tudi tako, tinejdžeri, a ni? Vaše tastare vse poznam. Ene sem poznal že, ko so bili toliko stari, kot ste vi zdaj ... Točno vem, da ste jih nekateri pogosto dobili po riti. Še čisto majhni otroci, pa tudi potem. Brez potrebe. Namesto da bi se stari pogovorili z vami, da bi vam povedali, kaj ni prav ... Kot moj oče. Nikoli ni vprašal, samo lopnil je. Takrat nisem vedel, da to ni v redu, ker nisem vedel, kako je lahko drugače.

Tvoji, Jure, nikoli nimajo časa. A je tako? Je. Nikoli jih ni doma. Tvoj foter misli, da bo fabriko nesel s seboj v grob. Čisto nikoli skupaj nikamor ne greste ... Kako vem? Vem, ker imam oči in ušesa.«

Potem se začnejo odpirati kot školjke. Ni treba nič več spraševati. »Bosanc, da ne boš mislil, da jaz nisem še zdaj tepen. Še v soboto sem bil. Najraje bi spizdil nekam ... Samo kam brez keša ... Da veš, moja mat se me sramuje, ker nisem odličen. Ker je profesorica ... Požrla me bo, ko bom prinesel manj kot odličen izkaz ... Mene je foter otipaval pod majico, ko sem bila stara dvanajst let. Ko sem se jokala, je rekel, da se je samo hecal ... da to tudi drugi ateki počno. Ubila bi ga. Dve leti še vzdržim. Ko bom polnoletna, grem delat in me več ne bo videl ... Pa tastara tudi ne, ker je njemu verjela.«

Marsikaj vem. Marsikaj mi sami povedo, ampak nisem socialni delavec. Otrokom bi pa rad pomagal. Ker eni so že na napačni strani. Ampak vsak se lahko spremeni. Ali pa najde koga, ki ga čisto spremeni. Iz črnega na belo. Vidim, kakšno družbo vodijo pred blok, vidim jih pijane v soboto zvečer, ko bruhajo za cipreso ... Tudi džointe voham. Starši ne prepoznajo vonja ...

»Saj moji so bili tudi dobri starši, v bistvu, učili so nas preživeti. Pri nas je foter rekel A in smo pol vsi rekli A. Nihče B, tudi majka ne. In foter nas je hoblal, vsak vzrok mu je prišel prav, da nas je. In majko tudi. Pol smo bli pa tolk tepeni, da že nismo več vedeli, kdaj nazadnje nismo bili tepeni. Za vsako stvar smo se sepli tudi med seboj. In še majka nas je tepla. Vsi smo topli in vsi smo bili tepeni. Razen foter. On je samo tepel.«

se nadaljuje...

S ponosom smo
doma v Šoštanju!

SD

Iskrene čestitke ob
našem občinskem prazniku.

SOCIALNI
DEMOKRATI
Šoštanj

www.socialnidemokrati.si

Gostilna **Kajuh** Pizzeria

BORIS STRNIŠA s.p., Lole Ribarja 2, 3325 Šoštanj

Vsem krajanom in
krajankam čestitamo
ob občinskem prazniku.

O Piki pa nič...

*Če si moj prijatelj me
kliči Pika Nogavička,
pike imam na nosu, a
nogavičke na nogah ...*

Le kdo ne pozna prikupne deklice z dvema rdečima kitkama, pegah na lichen in nosku, pisanima in različnima nogavicama ter prevelikih čevljev? Najslavnejšo deklico na svetu je ustvarila švedska otroška pisateljica Astrid Lindgren, v Velenju pa od nedelje, 20. septembra poteka že 20. Pikin festival (katerega letošnja častna pokroviteljica je Vlasta Nussdorfer, višja državna tožilka in generalna sekretarka društva Beli obroč). Festival je namenjen otrokom in njihovim staršem, dogajanje pa vzpodbuja otroško ustvarjalnost in domišljijo, ponuja številne izobraževalne vsebine, krepi otroški občutek za sočloveka in humanost, tke številne prijateljske niti tudi preko meja, usmerja mlade k strpnosti in sprejemanju drugačnosti in utrjuje vezi med generacijami. Na glavnem prizorišču ob velenjskem jezeru je poleg prave Pikine dežele otrokom na voljo več kot sto ustvarjalnih delavnic, ki so letos v znamenju pikastih idej, kjer otroci pod vodstvom animatorjev ustvarjajo uporabne izdelke, se srečujejo z novimi materiali in oblikami ter se pri tem izredno zabavajo. Pravzaprav bi lahko rekli, da je celotno Velenje v znamenju Pike, saj v središču mesta delujejo Aničin (v dvorani Glasbene šole Frana Koruna Koželjskega Velenje), Tomažev (v dvorani Centra Nova) in Pikin (v veliki dvorani Doma kulture Velenje) oder, kjer se bodo zvrstile različne gledališke predstave. Ves teden je na ogled več kot 15 Pikinih razstav, vse nedelje v septembru deluje Pikin kino, Pika pa se je že dan preden se je festival začel odpravila na Pikin planinski pohod, zadnja dva dneva festivala bo v mestu potekalo tudi državno srečanje najboljših plesnih skupin – Pika miga in še bi lahko naštevati ...

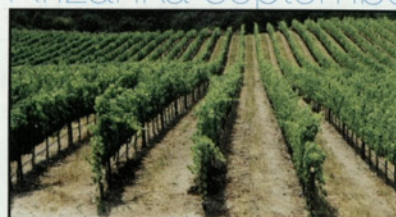
Najbolj zabaven dan Pikeinega festivala pa bo, tako kot vedno, sobota. Na Rumenem Pikinem odru se bodo predstavili Mladi upi, plesalci projekta Pike miga, gostje iz Sarajeva ter Avstralije, na Zelenem odru se bo odvijal Pikin plesno-glasbeni vrtljak, otroci bodo lahko srečali čarodeje in žonglerje, se sprehodili skozi mini živalski vrt ali skozi labirint ...

Festival se bo zaključil ob 17. uri, ko bodo na zaključni slovesnosti podelili najvišja festivalska priznanja, Zlate pike in se z glasbenimi gosti še zadnjič v tem letu zabavali v pikasti deželi.

Dom, ki ni mu para, je moja vila čiračara, tu živim kar sama, dobrodošel mi je vsak.

besedilo in foto: Vesna Panič

					LIST	Mitološki letalec	Konec polotoka (množ.)	Aonec	Nota Bene	Sodobnik tlirov	Kraj pri Sevnici
					Perzija						
					Bikobor, vzklik						
Avtor LoM	Torij	Prebivalke Hainana	Franc. igralec (... Delon)						Ljudska tehnika (krat.)		
			Agnostiki						Prostor za nastopajoče		
Slov. politik (Zoran ...)							Jupitrov satelit	... Pestner			
								Čir, furunkel			
Somalski šahist (Ahmed)					Azijska islam. republika	In tako dalje (krat.)				Reaumur	Kočev. tovarna
						Neon					
V vinu je resnica											
	Amer. igralka (Rosettale)						Otis Redding			Tona	
	Poseka v gozdu						Goethejeva mati			Pevka ... Jurkovič	
Žen. ime (Klara)						100 m ²				Barij	
						Če, ako (angl.)				Poljsko mesto	
Rimski državnik (Marcus)								Zvesta domača žival			
								Amer. plavalka (Marlies)			
Pripadnik Skitov					Vrsta lesene-ga pihala						Amer. režiser (Peter)
					Kem. elem.: kalij, jod, fosfor						
1. in 2. samoglasnik			Vse v redu (okay)			Fizik. enota za delo	Slov. violonist (Igor)				
							Reka na Madžarskem				
										2. samoglasnik	
										Kitaj. politik (Vang)	
					Gorjanec, alpinist						

Ugankarski slovarček:

GOEHR – amer. plavalka / HAGI – somalski šahist (Ahmed) / JI – kitaj. politik
MEAK – amer. režiser (Peter) / NOIRE – amer. igralka (Rosettale) / SIO – reka na Madžarskem

Opravičilo! Opravičujemo se za nepravilnosti pri prejšnji križanki, ki jih je naredil tiskarski škrat.

**Krajevna
skupnost Topolšica**

čestita občankam
in občanom Občine
Šoštanj ter jim želi
veselo praznovanje
in čim več obiska pri
NAS DOMA.

Nikoli ne bodi zadovoljen s tistim kar nisi,
če želiš postati tisto kar si...!
(F. Quarles)

Vsem občankam in občanom
čestitamo ob prazniku Občine Šoštanj
in jim želimo veliko obiska
kulturnih prireditev.

ZAVOD ZA KULTURO ŠOŠTANJ

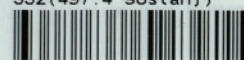
Velenje

Sp Do 35

LIST OBČINE

2009

352(497.4 šoštanj)

9004907,9

COBISS

KNJARNICA VELENJE

Fotografski nagradni natečaj: Kje(r) sem doma?

Spoštovani (na)tečajniki!

Leto se je prevesilo v jesen. Kar nekaj časa se že družimo tudi preko fotografij. Na naš natečaj jih je tokrat prispelo pet. Pri izboru je spet sodelovala ista komisija, ki je anonimno ocenjevala vaša prispela dela. **Priporočajo, da pošiljate fotografije, kjer je vaš kraj ŠE bolj prepoznaven. V tem jesenskem času barve kar kličejo po tem, da jih ujamete v prelep motiv. Saj veste, na koncu leta bo izšel koledar in verjetno boste s ponosom pokazali na svoj izdelek.** Komisija je za fotografijo meseca SEPTEMBRA izbrala fotografijo SMREKOVEC. Avtor fotografije je **Janez Svetina**. Mi pa nadaljujemo z natečajem po pogojih objavljenih v **List št. 2/XVI**. Toplo vabljeni!

Fotografirajte in pošljite na e-mail: list.revija@gmail.com.
Zavod za kulturo Šoštanj, revija List, uredništvo.

Fotografija: septemer
Janez Svetina: Smrekovec